

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

4. november 2004

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 12. november 2004 – dagsordenspunkt
rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 19. november 2004 – vedlægges Justitsministeriets
notat om de punkter, der forventes optaget på dagsordenen.

Kære udenrigsminister.

Vedlagt sender jeg aktuelt notat vedrørende de sager inden for Justitsministeriets ansvarsområde, der forventes behandlet på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 19. november 2004, idet jeg skal anmode om, at materialet oversendes til Folketingets Europaudvalg.

Det bemærkes, at det aktuelle notat ligeledes vil blive oversendt til Folketingets Retsudvalg.

Med venlig hilsen

Oversigt over aktuelle notater vedrørende de sager inden for Justitsministeriets ansvarsområde, der forventes behandlet på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 19. november 2004.

Side:

3-6	Dagsordenspunkt 1	Status for EU's indsats mod terrorisme
7-13	Dagsordenspunkt 2	Rammeafgørelse om forenkling af udvekslingen af oplysninger og efterretninger mellem medlemsstaternes retshåndhavende myndigheder, navnlig med hensyn til alvorlige lovovertrædelser, herunder terrorhandlinger
14-16	Dagsordenspunkt 3	Kommissionens evaluering af EU's narkotikastrategi og –handlingsplan for 2000-2004
17-19	Dagsordenspunkt 4	Rådskonklusioner om styrkelse af det operationelle politisamarbejde inden for EU
20-33	Dagsordenspunkt 5	Rammeafgørelse om logning af data om teletrafik
34-36	Dagsordenspunkt 6	Forberedelse af ministermøde (retlige og indre anliggender) med det vestlige Balkan, 3. december 2004
37-38	Dagsordenspunkt 7	Trusselsvurdering vedrørende terrorisme for 2. halvår 2004
39-40	Dagsordenspunkt 8	Opdatering af liste over terroristorganisationer til brug for de retshåndhavende myndigheders samarbejde
41-42	Dagsordenspunkt 9	Åben trusselsvurdering vedrørende terrorisme for oktober 2003 – september 2004
43-44	Dagsordenspunkt 10	Europols rapport om trusselsvurderingen vedrørende terrorisme
45-46	Dagsordenspunkt 11	Rådskonklusioner vedrørende procedurene for opfølgning på den årlige situationsrapport om organiseret kriminalitet i EU
47-48	Dagsordenspunkt 12	Rådskonklusioner vedrørende en alternativ strategi til bekæmpelse af organiseret kriminalitet
49-50	Dagsordenspunkt 13	Rådskonklusioner om udformning af et strategisk koncept med henblik på bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet på EU-plan
51-53	Dagsordenspunkt 14	Rådskonklusioner om evalueringsrapporten for 2001–2004 vedrørende det europæiske kriminal-

- præventive netværk
- 54-55** Dagsordenspunkt 15 Rådskonklusioner vedrørende det europæiske kriminalpræventive netværk – årsrapport for 2003
- 56-58** Dagsordenspunkt 16 Rådskonklusioner vedrørende et nyt program for Schengen-evalueringer
- 59-61** Dagsordenspunkt 17 Budget for SISNET i 2005

Dagsordenspunkt 1: Status for EU's indsats mod terrorisme

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

1. Baggrund

På baggrund af terrorangrebene i Madrid den 11. marts 2004 vedtog stats- og regeringscheferne på mødet i Det Europæiske Råd den 25. marts 2004 en erklæring om en styrkelse af EU's indsats mod terrorisme.

I erklæringen opfordrede Det Europæiske Råd Rådet (retlige og indre anliggender) til i samarbejde med generalsekretæren/den højtstående repræsentant Javier Solana og Kommissionen at aflægge en statusrapport til Det Europæiske Råd i juni 2004 om gennemførelse af de foranstaltninger, der er nævnt i erklæringen.

Som led i opfølgningen på Det Europæiske Råds erklæring af 25. marts 2004 har bekæmpelse af terrorisme været på dagsordenen på alle efterfølgende møder i Rådet (retlige og indre anliggender), idet Rådet i den forbindelse især har drøftet status for gennemførelsen af de enkelte elementer i erklæringen.

Som opfølgning på disse drøftelser vedtog stats- og regeringscheferne på mødet i Det Europæiske Råd den 17.-18. juni 2004 en omfattende handlingsplan for EU's indsats mod terrorisme. Det Europæiske Råd besluttede samtidig fremover at se nærmere på gennemførelsen af handlingsplanen to gange årligt; første gang på Det Europæiske Råds møde i december 2004.

På denne baggrund orienterede formandskabet Rådet (retlige og indre anliggender) den 19. juli 2004 om status for gennemførelsen af handlingsplanen for EU's indsats mod terrorisme.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 25.-26. oktober 2004 orienterede formandskabet, kommissionen og EU's antiterror-koordinator om status for gennemførelsen af handlingsplanen for EU's indsats mod terrorisme. Kommissionen præsenterede i øvrigt fire nye meddelelser om bekæmpelse af terrorisme.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 19. november 2004 forventes formandskabet på ny at orientere om status for gennemførelsen af handlingsplanen for EU's indsats mod terrorisme.

2. Indhold

Handlingsplanen for EU's indsats mod terrorisme

EU's indsats i kampen mod terrorisme har siden terrorangrebene den 11. september 2001 navnlig været baseret på Rådets (retlige og indre anliggender) konklusioner af 20. september 2001, den handlingsplan, som Det Europæiske Råd vedtog den 21. september 2001 og den dertil knyttede køreplan, som løbende er opdateret.

Som det fremgår af pkt. 1 ovenfor, godkendte Det Europæiske Råd senest på mødet den 17.-18. juni 2004 en ny, opdateret handlingsplan.

Den gældende handlingsplan udgør en skematisk oversigt over de retlige og operationelle foranstaltninger, der allerede er vedtaget eller fremsat forslag om, samt foranstaltninger, som henholdsvis Det Europæiske Råd og Kommissionen har besluttet, at der skal fremsættes forslag om. Den skematiske oversigt er udarbejdet på baggrund af den oprindelige køreplan fra 2001 med senere ændringer, og er navnlig baseret på de foranstaltninger, der indgår i Det Europæiske Råds erklæring af 25. marts 2004.

Oversigten er inddelt i overensstemmelse med de strategiske målsætninger, som indgår i Det Europæiske Råds erklæring af 25. marts 2004 og indeholder således en række afsnit om foranstaltninger, der skal sikre en styrket international indsats for bekæmpelse af terrorisme. Handlingsplanen indeholder på denne baggrund følgende overordnede målsætninger:

- Hindre terroristers adgang til finansielle og andre økonomiske ressourcer.
- Sikre fuld udnyttelse af kapaciteten både inden for EU's forskellige instanser og i medlemsstaterne for at afsløre, efterforske og retsforfølge terroristaktiviteter og forebygge terrorangreb.
- Sikre beskyttelse af den internationale transport og af effektive grænsekontrolordninger.
- Forbedre EU's og medlemsstaternes håndtering af følgerne af et eventuelt terrorangreb.
- Forbedre håndteringen af de faktorer, der bidrager til støtte for og rekruttering til terrorisme.
- Sikre målrettede aktioner som led i EU's eksterne forbindelser med visse tredjelande, hvor kapaciteten eller indsatsen med hensyn til bekæmpelse af terrorisme bør styrkes.
- Sikre gennemførelsen i medlemsstaterne af en række centrale instrumenter inden for rammerne af det politimæssige og strafferetlige samarbejde.
- Styrke det operationelle samarbejde mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder.
- Styrke af Europol og Eurojust.

- Sikre en integrering af en efterretningskapacitet i Rådets Generalsekretariat, herunder en styrkelse af arbejdsstrukturene i Rådet.

Herudover indeholder handlingsplanen en række prioritetsområder, som der snarest skal arbejdes videre med, ligesom handlingsplanen indeholder en række nærmere fastsatte frister for en række konkrete forslag, som Rådet bør nå til enighed om.

Handlingsplanen omhandler endvidere styrkelse af samarbejdet om civilbeskyttelse og endelig betydningen af en integreret tilgang til terrorbekæmpelsen samt betydningen af solidaritet og internationalt samarbejde.

3. Europa-Parlamentet

Sagen har ikke som sådan været forelagt for Europa-Parlamentet. Formandskabet forventes i overensstemmelse med Rådets afgørelse af 28. november 2002 om indførelse af en ordning til evaluering af retssystemerne og deres nationale anvendelse i bekæmpelsen af terrorisme ved afslutningen af den første evalueringsrunde at orientere Europa-Parlamentet om gennemførelsen af evalueringsordningen, ligesom formandskabet løbende orienterer Parlamentet om gennemførelsen af handlingsplanen for EU's indsats mod terrorisme.

4. Høring

Der er ikke foretaget høring i anledning af sagen.

5. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde

Sagen har senest været drøftet på et møde i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 2. november 2004.

6. Subsidiaritetsprincippet

Subsidiaritetsprincippet ses ikke at have betydning for sagen.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Implementering af de enkelte dele af handlingsplanen for EU's indsats mod terrorisme kan have lovgivningsmæssige og/eller statsfinansielle konsekvenser.

8. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg

Et aktuelt notat om bekæmpelse af terrorisme blev oversendt til Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg den 18. marts 2004 forud for det ekstraordinære rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 19. marts 2004.

Endvidere blev et udkast til Det Europæiske Råds erklæring om bekæmpelse af terrorisme oversendt til Folketingets Europaudvalg den 23. marts 2004 og til Folketingets Retsudvalg den 24. marts 2004. Et revideret senere udkast til erklæring blev oversendt til Folketingets Europaudvalg den 25. marts 2004.

Et aktuelt notat om opfølgning på Det Europæiske Råds erklæring om bekæmpelse af terrorisme blev desuden oversendt til Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 30. marts 2004, den 29.-30. april 2004 og den 8. juni 2004.

Endvidere blev et aktuelt notat om opfølgning på Det Europæiske Råds konklusioner af 17.-18. juni 2004 om bekæmpelse af terrorisme oversendt til Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 19. juli 2004.

Et aktuelt notat om status for EU's indsats mod terrorisme blev oversendt til Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 25. og 26. oktober 2004.

Rådsafgårelsen om en ordning for evaluering af retssystemerne og deres nationale anvendelse i bekæmpelsen af terrorisme er tidligere forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg, senest blev et aktuelt notat om rådsafgårelsen oversendt til udvalgene forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 28. november 2002.

Dagsordenspunkt 2: Rammeafgørelse om forenkling af udvekslingen af oplysninger og efterretninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder, navnlig med hensyn til alvorlige lovovertrædelser, herunder terrorhandlinger

Nyt notat.

1. Baggrund

På baggrund af bl.a. terrorangrebene i Madrid den 11. marts 2004 vedtog Det Europæiske Råd den 25. marts 2004 en erklæring om bekæmpelse af terrorisme. I erklæringen (punkt 5 a) pålægges Rådet bl.a. at undersøge, hvilke foranstaltninger der kan træffes for at forenkle udvekslingen af oplysninger og efterretninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder.

I lyset heraf har Sverige den 4. juni 2004 fremsat forslag til en rammeafgørelse om forenkling af udvekslingen af oplysninger og efterretninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder, navnlig med hensyn til alvorlige lovovertrædelser, herunder terrorhandlinger.

Om baggrunden for det fremsatte forslag anføres det i de ledsagende bemærkninger, at de retshåndhævende myndigheders evne til at samarbejde om bekæmpelsen af kriminalitet og terrorisme i vid udstrækning er afhængig af, om de kan indhente og udveksle oplysninger og efterretninger i tide. Praktiske erfaringer viser imidlertid, at det alt for ofte er for besværligt, tager for lang tid eller i nogle tilfælde endog er umuligt at indhente relevante og nødvendige oplysninger eller efterretninger fra andre medlemsstater.

Den væsentligste årsag til dette er ifølge forslaget, at medlemsstaternes nationale lovgivning, administrative strukturer og vilkår for indsamling og udveksling af oplysninger og efterretninger på internationalt plan er forskellige. Der findes derfor behov for at skabe en fælles retlig ramme for udveksling af oplysninger og efterretninger, der gælder for alle nationale myndigheder med retshåndhævelsesfunktioner.

Forslaget forventes forelagt Rådet (retlige og indre anliggender) på dets møde den 19. november 2004 med henblik på en overordnet politisk drøftelse, herunder formentlig navnlig af spørgsmålet om, hvorvidt forslaget bør omfatte judicielle myndigheder, således at sådanne myndigheder pålægges en pligt til at udveksle oplysninger til brug for strafferetlige efterforskninger.

2. Indhold

Forslaget er fremsat under henvisning til Traktaten om Den Europæiske Union (TEU) artikel 30, stk. 1, litra a og b (om fælles handling vedrørende politisamarbejde i form af operativt samarbejde og behandling mv. af personoplysninger) og artikel 34, stk. 2, litra b (om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser gennem vedtagelse af rammeafgørelser).

Artikel 1 fastslår, at rammeafgørelsens formål er at fastsætte regler for, hvordan de

kompetente retshåndhævende myndigheder i medlemsstaterne effektivt og hurtigt kan udveksle eksisterende oplysninger og efterretninger med henblik på kriminalefterforskninger og kriminalefterretningsoperationer vedrørende alvorlige lovovertrædelser, herunder terrorhandlinger.

Rammeafgåelsen berører ikke gunstigere bestemmelser i national lovgivning, bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger mellem medlemsstaterne eller mellem medlemsstaterne og tredjelande, og den griber ikke ind i Den Europæiske Unions instrumenter vedrørende gensidig retshjælp eller gensidig anerkendelse af retsafgørelser i straffesager. Det bemærkes i den forbindelse, at Kommissionen har fremsat forslag til rammeafgåelse om en europæisk bevissikringskendelse til fremskaffelse af genstande, dokumenter og data til brug i straffesager (KOM(2003) 688 endelig). Et grundnotat vedrørende dette forslag er sendt til Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg henholdsvis den 19. juli og den 15. juli 2004.

Forslaget pålægger ikke medlemsstaterne nogen pligt til at indsamle eller opbevare bestemte ”oplysninger eller efterretninger” alene med det formål at meddele dem til de kompetente retshåndhævende myndigheder i andre medlemsstater.

Forslaget pålægger endvidere ikke medlemsstaterne nogen pligt til at meddele oplysninger eller efterretninger, der skal anvendes som bevismateriale ved en retlig myndighed og giver heller ikke ret til at anvende sådanne oplysninger og efterretninger til dette formål. Hvis udvekslede informationer ønskes anvendt som bevismateriale i en straffesag, skal den meddelende stat samtykke hertil.

Begreberne ”kriminalefterforskning”, ”kriminalefterretningsoperation” og ”oplysninger og efterretninger” er defineret i forslagets artikel 2.

Ved ”kriminalefterforskning” forstås en retlig ramme, inden for hvilken de kompetente retshåndhævende myndigheder eller retlige myndigheder, herunder anklagemyndigheder, træffer foranstaltninger med henblik på at fastslå og identificere kendsgerninger, mistænkte og omstændigheder i forbindelse med en eller flere identificerede konkrete strafbare handlinger.

”Kriminalefterretningsoperation” defineres som en retlig ramme, der endnu ikke er nået til kriminalefterforskningsstadiet, som overvåges og kontrolleres af retlige myndigheder, herunder anklagemyndigheder, og inden for hvilken en kompetent retshåndhævende myndighed i henhold til national lovgivning har beføjelse til at indsamle, behandle og analysere oplysninger om kriminalitet eller kriminelle aktivi-

teter, med det formål at fastslå, om der er eller kan være begået konkrete strafbare handlinger.

”Oplysninger og efterretninger” defineres bredt, og udtrykket omfatter således enhver form for information, som de kompetente retshåndhævende myndigheder besidder eller har adgang til uden brug af tvangsindgreb. Betydningen heraf er præciseret ved en opregning af en række eksempler på informationer, som er omfattet af begrebet.

Herudover indeholder forslaget en definition af begrebet ”kompetent retshåndhævende myndighed”, hvorved forstås en national politimyndighed, toldmyndighed eller anden myndighed, der i henhold til national lovgivning har beføjelse til at afsløre, forebygge og efterforske lovovertrædelser og kriminelle aktiviteter, udøve myndighed og foretage tvangsindgreb i forbindelse med sådanne handlinger. Judicielle myndigheder (dvs. anklagemyndighed og domstole) anses, som retshåndhævende myndigheder, hvis de besidder eller har adgang til informationer eller efterretninger af efterforskningsmæssig relevans.

Efter [artikel 3](#) kan udveksling af informationer kun finde sted vedrørende lovovertrædelser, der i den anmodende medlemsstat kan straffes med frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning af en maksimal varighed på mindst tolv måneder. Medlemsstaterne kan bilateralt beslutte at anvende procedurerne i rammeafgørelsen på et bredere grundlag.

Medlemsstaterne skal efter [artikel 4](#) sikre, at oplysninger og efterretninger, som de kompetente retshåndhævende myndigheder besidder eller har adgang til uden brug af tvangsindgreb, kan meddeles de kompetente retshåndhævende myndigheder i andre medlemsstater i overensstemmelse med rammeafgørelsen.

Betingelserne for at meddele oplysninger og efterretninger til de andre medlemsstaters retshåndhævende myndigheder må ikke være strengere end de betingelser, der gælder nationalt for meddelelse af og anmodning om oplysninger og efterretninger.

Oplysninger og efterretninger meddeles efter anmodning fra en kompetent retshåndhævende myndighed, der handler inden for rammer fastsat i den nationale lovgivning, og som foretager en kriminalefterforskning eller en kriminalefterretningsoperation.

I henhold til [artikel 4 a](#) skal oplysninger og efterretninger altid meddeles hurtigst muligt og i så vidt muligt omfang inden for den ønskede frist. Såfremt oplysninger-

ne eller efterretningerne ikke kan meddeles inden for den ønskede frist, skal den kompetente retshåndhævende myndighed, der har modtaget en anmodning om oplysninger eller efterretninger, meddele, hvor lang tid det vil tage at efterkomme anmodningen.

Medlemsstaterne skal indføre procedurer, som sætter dem i stand til at besvare anmodninger om oplysninger og efterretninger inden for højst 12 timer, hvis sagen drejer sig om en lovovertrædelse, som er omfattet af en opstillet positiv-liste.

Positiv-listen svarer som udgangspunkt til hvad, der følger af allerede vedtagne rammeafgørelser inden for området for gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af strafferetlige afgørelser. Den omfatter således bl.a. terrorisme, menneskehandel, seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi, ulovlig handel med narkotika, ulovlig handel med våben, bestikkelse, svig, hvidvaskning, falskmøntneri, miljøkriminalitet, menneskesmugling, manddrab, racisme, bortførelse og bedrageri. Listen er dog på nogle punkter udvidet, idet den bl.a. også omfatter visse typer færdselsforseelser, trusler og voldshandlinger mod personer, hærværk, smugling af varer, overtrædelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og tortur.

Hvis den anmodende stat giver udtryk for, at den ønsker at få oplysningerne hurtigere (end de fastsatte tidsfrister), skal den anmodede stat gøre sit bedste for at besvare anmodningen hurtigt.

I henhold til [artikel 5](#) kan de kompetente myndigheder kun anmode om oplysninger, hvis der er grund til at tro, at der findes relevante oplysninger og efterretninger i den pågældende medlemsstat. Der må ikke anmodes om flere oplysninger eller fastsættes strammere tidsfrister end, hvad der er nødvendigt i det konkrete tilfælde.

Ifølge [artikel 6](#) kan oplysninger om personer kun udveksles,

- hvis den pågældende person er mistænkt for at have begået eller medvirket ved en lovovertrædelse eller en kriminel aktivitet, eller den pågældende person på grundlag af kriminalefterretninger eller andre indicier kan tænkes at begå eller medvirke ved en lovovertrædelse eller en kriminel aktivitet, der i overensstemmelse med national lovgivning i den anmodende medlemsstat kan straffes med frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning af en maksimal varighed på mindst tolv måneder (se herved artikel 3), eller

- hvis udvekslingen er nødvendig for at bidrage til afsløring, forebyggelse eller efterforskning af en af de forbrydelser eller kriminelle aktiviteter, der er opregnet på positiv-listen (se herved artikel 4 a).

Udveksling af oplysninger og efterretninger kan endvidere finde sted med henblik på identifikation af personer, der falder ind under de ovennævnte kategorier.

Det fremgår af artikel 7, at udveksling af oplysninger og efterretninger mellem medlemsstaterne kan finde sted via SIRENE-kontorerne, de nationale Europol-enheder, de centrale toldenheder eller inden for en hvilken som helst anden ramme, der er indført på bilateralt eller multilateralt niveau.

Medlemsstaterne kan endvidere fra sag til sag eller generelt beslutte, at anvende andre kommunikationskanaler, som f.eks. forbindelsesofficerer eller direkte udveksling mellem nationale eller lokale retshåndhavende myndigheder.

Oplysninger eller efterretninger, der ikke udveksles via de nationale Europol-enheder, skal også meddeles Europol i overensstemmelse med Europolkonventionen, hvis informationsudvekslingen angår en lovovertrædelse eller en kriminel aktivitet, der ligger inden for Europol's mandat.

Artikel 8 omhandler spontan udveksling af oplysninger og efterretninger. Ifølge bestemmelsen skal de kompetente retshåndhavende myndigheder på eget initiativ meddele oplysninger og efterretninger til retshåndhavende myndigheder i andre medlemsstater, hvis der er faktuelle grunde til at tro, at de vil kunne bidrage til afsløring, forebyggelse eller efterforskning af lovovertrædelser eller kriminelle aktiviteter, der omfatter de lovovertrædelser, der er omfattet af positiv-listen i artikel 4 a. Pligten til at meddele oplysninger og efterretninger er begrænset til de tilfælde, hvor det skønnes relevant og nødvendigt for at kunne afsløre, forebygge eller efterforske den pågældende lovovertrædelse eller kriminelle aktivitet.

Artikel 9 bestemmer, at der ved udveksling af information efter rammeafgårelsen skal anvendes regler og standarder for databeskyttelse, som svarer til dem, der gælder ved udveksling af oplysninger og efterretninger via SIRENE-kontorerne, de nationale Europol-enheder eller de centrale toldenheder.

Udvekslede oplysninger og efterretninger må som udgangspunkt kun anvendes til brug for relevante retsforfølgningsprocedurer eller til forebyggelse af umiddelbare og alvorlige trusler mod den offentlige sikkerhed. Hvis informationerne skal anvendes

des til andre formål kræver dette et udtrykkeligt forudgående samtykke fra den myndighed, der har meddelt informationerne.

Medlemsstaterne kan pålægge betingelser med hensyn til anvendelsen af bestemte oplysninger og efterretninger og til rapportering. Sådanne betingelser er bindende for den modtagende kompetente retshåndhævende myndighed.

Artikel 10 angiver, at medlemsstaterne skal behandle alle oplysninger og efterretninger med den nødvendige fortrolighed.

Efter artikel 11 kan medlemsstaterne afvise at videregive oplysninger og efterretninger, hvis der er grund til at antage, at videregivelsen vil kunne skade vigtige nationale sikkerhedsinteresser, bringe en igangværende efterforskning eller efterretningsoperation i fare, eller hvis oplysningerne er irrelevante eller klart står i misforhold til det i anmodningen angivne formål.

Artikel 12 og 13 omhandler gennemførelse af rammeafgørelsen og forbindelse til andre instrumenter.

For så vidt angår den nærmere begrundelse for de foreslåede bestemmelser, kan der henvises til de vedlagte ledsagende bemærkninger til forslaget.

3. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet har endnu ikke været hørt i sagen.

4. Høring

Forslag er tillige med et grundnotat om sagen sendt i høring hos Præsidenten for Østre Landsret, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Københavns Byret, Præsidenten for Retten i Århus, Præsidenten for Retten i Odense, Præsidenten for Retten i Aalborg, Præsidenten for Retten i Roskilde, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Rigsadvokaten, Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet, Rigspolitichefen, Politidirektøren i København, Foreningen af Politimestre i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, Politiforbundet i Danmark, Advokatrådet, Landsforeningen af beskikkede advokater, Datatilsynet, Amnesty International og Institut for Menneskerettigheder.

5. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde

Forslaget har været drøftet på et møde i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 2. november 2004.

6. Subsidiaritetsprincippet

Subsidiaritetsprincippet ses ikke at have betydning for sagen.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Forslaget til rammeafgørelse ses ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

8. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg

Forslaget til rammeafgørelse er tillige med et grundnotat om sagen oversendt til Folketingets Europaudvalg den 22. oktober 2004 og Folketingets Retsudvalg den 26. oktober 2004.

Dagsordenspunkt 3: Kommissionens evaluering af EU's narkotikastrategi og –handlings-plan for 2000-2004

Nyt notat.

1. Baggrund

Det Europæiske Råd vedtog i december 1999 EU's narkotikastrategi for 2000-2004, der fastlægger de overordnede retningslinjer og mål for Den Europæiske Unions indsats på narkotikaområdet. EU's narkotikahandlingsplan, der omsætter strategien til konkrete aktioner, blev vedtaget af Det Europæiske Råd i juni 2000.

Ifølge handlingsplanen skal Kommissionen foretage evaluering af strategien og handlingsplanen i løbet af 2004. Evalueringen skal bl.a. undersøge:

- i hvilket omfang de involverede parter har gennemført narkotikahandlingsplanen
- om gennemførelsen af handlingsplanen lever op til EU's narkotikastrategi, samt
- i hvilket omfang de trufne foranstaltninger har indvirket på narkotika-problemet, og dermed også relevansen af selve EU's narkotikastrategi.

Ved meddelelse af 22. oktober 2004 har Kommissionen fremlagt sin endelige evalueringsrapport vedrørende narkotikastrategien og –handlingsplanen for 2000-2004.

Det forventes, at rapporten vil blive forelagt for Rådet (retlige og indre anliggender) på dets møde den 19. november 2004 med henblik på, at Rådet tager rapporten til efterretning.

Det bemærkes, at Rådet (retlige og indre anliggender) på sit møde den 2.-3. december 2004 forventes at skulle drøfte et udkast til EU's narkotikastrategi for 2005–2012 med henblik på, at Det Europæiske Råd kan vedtage strategien på sit møde den 17. december 2004.

2. Indhold

I rapporten anføres det, at langt størstedelen af de konkrete aktioner fastsat i handlingsplanen enten er gennemført eller er under gennemfø-

relse, og at EU's handlingsplan og strategi har udviklet sig til et centralt værktøj i indsatsen mod narkotika både på nationalt plan og EU-plan.

Det fremhæves endvidere, at størstedelen af medlemsstaterne har vedtaget afbalancerede og tværfaglige nationale programmer og handlingsplaner, som afspejler den overordnede EU-politik på området.

Rapporten konkluderer, at gennemførelsen af de i handlingsplanen fastsatte aktioner bl.a. har medvirket til en begrænsning af de narkotikarelaterede sundhedsskader og antallet af narkotikarelaterede dødsfald. Desuden er behandlingen af narkotikamisbrugere angiveligt blevet mere effektiv.

Rapporten påpeger imidlertid, at man ikke har nået det overordnede mål for narkotikastrategien, som er at opnå en betydelig begrænsning af udbredelsen af narkotikamisbrug og af tilgangen af nye stofmisbrugere, herunder navnlig blandt unge under 18 år. Ifølge rapporten synes der heller ikke at være sket nogen begrænsning i den mængde ulovlig narkotika, der er til rådighed eller i antallet af narkotikarelaterede forbrydelser i EU.

I lyset af rapportens konklusioner har Kommissionen fremsat en række forslag til den fremtidige EU-indsats på narkotikaområdet. Overordnet anføres det, at EU's fremtidige narkotikastrategi bør være mere resultatorienteret og indeholde veldefinerede og klare prioriteter, som kan omsættes til konkrete aktioner i de fremtidige handlingsplaner.

3. Europa-Parlamentet

Kommissionens meddelelse er den 22. oktober 2004 sendt til Europa-Parlamentet til orientering.

4. Høring

Der er ikke foretaget høring i anledning af sagen.

5. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde

Evalueringsrapporten har været drøftet på et møde i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 2. november 2004.

6. Subsidiaritetsprincippet

Subsidiaritetsprincippet ses ikke at have betydning for sagen.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Evalueringsrapporten har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

8. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg

Evalueringsrapporten har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg eller Folketingets Retsudvalg.

Dagsordenspunkt 4: Rådskonklusioner om styrkelse af det operationelle politisamarbejde inden for EU.

Nyt notat.

1. Baggrund

Taskforcen af Europæiske Politichefer (PCTF) er etableret i henhold til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Tampere den 15. – 16. oktober 1999. PCTF mødes halvårligt for i samarbejde med Europol at udveksle erfaringer, oplysninger om bedste praksis og information om aktuelle tendenser i den grænseoverskridende kriminalitet mv.

Som led i EU's indsats mod terrorisme har stats- og regeringscheferne i Det Europæiske Råd bl.a. besluttet at styrke det operationelle politisamarbejde mellem medlemslandene. På den baggrund har PCTF på et møde den 10. maj 2004 drøftet spørgsmålet om en styrkelse af PCTF's operationelle kapacitet, ligesom man inden for rammerne af Rådet har drøftet den fremtidige struktur for PCTF.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 19. november 2004 forventes Rådet at drøfte spørgsmålet om en styrkelse af PCTF's operationelle kapacitet, ligesom Rådet forventes at drøfte den fremtidige struktur for PCTF. Rådet forventes i den forbindelse at vedtage et udkast til konklusioner om en styrkelse af EU's operationelle politisamarbejde.

2. Indhold

Udkastet til Rådets konklusioner foreligger endnu ikke, men det forventes, at udkastet vil have følgende indhold for så vidt angår spørgsmålet om en styrkelse af PCTF's operationelle kapacitet og fastlæggelse af de overordnede strategiske retningslinjer for det europæiske politisamarbejde:

Når det gælder PCTF's operationelle kapacitet, forventes det nederlandske formandskab at lægge op til, at PCTF knyttes tættere til Europol, idet Europol i givet fald vil få til opgave at organisere PCTF's møder mv. Dette vil under alle omstændigheder ske i tæt samarbejde med formandskabet.

PCTF og Europol vil på den baggrund kunne udarbejde trusselvurderinger og analyser af kriminaliteten i EU til brug for medlemslandenes retshåndhavende

myndigheder, ligesom Europol i samarbejde med PCTF vil kunne koordinere og støtte fælles efterforskningshold.

Det nederlandske formandskab forventes samtidig at lægge op til, at PCTF knyttes tættere til Rådet. Det forventes på den baggrund, at det nederlandske formandskab vil foreslå, at der løbende arrangeres fælles møder mellem PCTF og relevante arbejdsgrupper inden for rammerne af Rådet.

De fælles møder vil i givet fald kunne bidrage til udarbejdelsen af forslag til konkrete anbefalinger til Rådet med henblik på løbende fastlæggelse af overordnede strategiske retningslinjer for det europæiske politisamarbejde.

Fastlæggelse af overordnede strategiske retningslinjer for det europæiske politisamarbejde vil i givet fald ske på baggrund af de trusselsvurderinger og analyser af kriminaliteten til brug for medlemslandenes retshåndhævende myndigheder, som udarbejdes af Europol i samarbejde med PCTF.

Formålet med at knytte PCTF tættere til Europol og Rådet vil være at skabe en mere sammenhængende og koordineret politimæssig indsats i EU, idet Rådet samtidig får mulighed for løbende at overveje overordnede retningslinjer for det europæiske politisamarbejde.

3. Europa-Parlamentet

Sagen har ikke været forelagt for Europa-Parlamentet.

4. Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

5. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde

Sagen har været drøftet på et møde i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 2. november 2004.

6. Subsidiaritetsprincippet

Sagen ses ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ikke lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

8. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg.

Dagsordenspunkt 5: Rammeafgørelse om logning af data om teletrafik

Nyt notat.

1. Baggrund

På sit møde i december måned 1998 godkendte Det Europæiske Råd en handlingsplan udarbejdet af Rådet og Kommissionen med henblik på gennemførelse af Amsterdam-traktatens bestemmelser om et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Et af formålene med planen var, at der gennem fælles handling inden for det politimæssige og strafferetlige samarbejde skal iværksættes en intensiveret indsats for bl.a. at forebygge og bekæmpe organiseret kriminalitet, navnlig terrorisme, menneskehandel, overgreb mod børn, ulovlig våbenhandel, korruption samt svig.

Af handlingsplanen fremgår det bl.a., at prioritet bør gives til en indsats inden for området for højteknologikriminalitet. En sådan indsats er også (efterfølgende) efterlyst i bl.a. konklusionerne fra Det Europæiske Råds møder i henholdsvis Tammerfors den 15.-16. oktober 1999 og i Santa Maria da Feira den 19.-20. juni 2000 samt i Europa-Parlamentets beslutning af 19. maj 2000.

Senest er nødvendigheden af at vedtage regler for tjenesteudbyderes lagring af kommunikationsdata fremhævet af Det Europæiske Råd i en erklæring af 25. marts 2004 om bekæmpelse af terrorisme. I erklæringen pålægges Rådet at vedtage sådanne regler inden juni 2005.

På denne baggrund har en række medlemsstater (Frankrig, Irland, Storbritannien og Sverige) fremlagt et forslag til rammeafgørelse om opbevaring af data, der behandles og lagres i forbindelse med levering af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, og af data, der findes i offentlige kommunikationsnet, med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre og retsforfølge kriminalitet og strafbare handlinger, herunder terrorisme (fremover benævnt rammeafgørelse om logning af data om teletrafik).

Det forventes, at Rådet (retlige og indre anliggender) på sit møde den 19. november 2004 skal behandle spørgsmålet om, hvorvidt pligten til at lagre data om teletrafik alene skal gælde i de tilfælde, hvor sådanne oplysninger allerede opbevares af udbyderne i forretningsmæssigt øjemed, eller om opbevaringspligten skal omfatte al trafikdata, der genereres og lagres af udbyderne. Endvidere forventes det, at Rådet skal behandle spørgsmålet om, hvorvidt opbevaringspligten alene skal omfatte data, som vil kunne være af betydning for efterforskning, afsløring og strafforfølgning af visse

former for kriminalitet, eller om opbevaringspligten skal gælde for alle former for lovovertrædelser.

2. Indhold

Forslaget til rammeafgørelse om logning af data om teletrafik er udarbejdet med hjemmel i artikel 31, stk. 1, litra c (om sikring af forenelighed mellem medlemsstaternes gældende regler med henblik på at forbedre det retlige samarbejde i kriminalsager), og artikel 34, stk. 2, litra b (om vedtagelse af rammeafgørelser), i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU).

Siden fremlæggelsen af det oprindelige forslag har det nederlandske formandskab på baggrund af drøftelser i arbejdsgruppen vedrørende strafferetligt samarbejde den 14. oktober 2004 fremlagt et revideret udkast til rammeafgørelse. De væsentligste ændringer i forhold til det oprindelige forslag er i det følgende markeret med fed.

Forslaget har ifølge præambelen samt artikel 1 og 3 til formål at lette det retlige samarbejde i kriminalsager gennem en indbyrdes tilnærmelse (harmonisering) af medlemsstaternes lovgivning om opbevaring af data, der behandles og lagres af leverandører af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller et offentligt kommunikationsnet. Sigtet med forslaget er således at sikre, at de retshåndhavende myndigheder i medlemsstaterne – inden for rammerne af de almindelige principper om databeskyttelse – gives mulighed for at inddrage data om teletrafik i forebyggelsen, efterforskningen, afsløringen og strafforfølgningen af kriminalitet.

Omfattet af forslaget er således data, der frembringes i forbindelse med en kommunikation (jf. nærmere herom nedenfor), mens rammeafgørelsen som udgangspunkt ikke finder anvendelse på oplysninger, der udgør selve indholdet af en kommunikation, herunder informationer, der søges gennem et elektronisk kommunikationsnet. Sådanne oplysninger vil således efter forslaget kunne undtages i forbindelse med gennemførelsen af rammeafgørelsen i national lovgivning, se herved artikel 1, stk. 2. **I det reviderede udkast til rammeafgørelse foreslås det – med henblik på at fjerne enhver tvivl – at det udtrykkeligt skal fremgå af artikel 1, stk. 2, at rammeafgørelsen ikke omfatter selve indholdet af en kommunikation.**

Medlemsstaterne vil endvidere kunne beslutte, at der ikke skal gælde en registrerings- og opbevaringspligt, når formålet med at opbevare data er at forebygge kriminalitet, jf. artikel 1, stk. 3. **Denne bestemmelse (og artikel 1, stk. 1) forventes efter det reviderede udkast ændret, således at det fastsættes, at rammeafgø-**

relsens bestemmelser ikke griber ind i nationale regler om logning af trafikdata med henblik på forebyggelse af kriminalitet.

Uden for rammeafgørelsens anvendelsesområde falder desuden regler (i national ret) om overvågning, aflytning eller optagelse af telekommunikation, og rammeafgørelsen regulerer således ikke adgangen til data på transmissionstidspunktet. Rammeafgørelsen omfatter heller ikke aktiviteter, der vedrører den offentlige sikkerhed, forsvaret eller statens sikkerhed, og den berører endelig ikke nationale regler for opbevaring af de typer data, som leverandørerne af kommunikationstjenester ikke lagrer i forretningsmæssigt øjemed. Der henvises til [artikel 1, stk. 4](#).

Af det anførte følger, at rammeafgørelsens regler finder anvendelse på registrering og opbevaring af visse typer af data, der allerede er behandlet og lagret med henblik på fakturering eller i kommercielt eller andet legitimt øjemed, i en vis periode for at tage højde for, at der kan blive brug for dem i en fremtidig efterforskning mv. **Dette er i det reviderede udkast til rammeafgørelse understreget ved, at der i den foreslåede artikel 1, stk. 1, tales om fortsat opbevaring.**

De typer af data, som rammeafgørelsen omfatter, er trafikdata og lokaliseringsdata (som omhandlet i artikel 2 i direktiv 2002/58/EF) samt de oplysninger om abonnenter og brugere, der er knyttet til sådanne data, se herved [artikel 2, stk. 1](#).

Ved "trafikdata" forstås data, som behandles med henblik på overføring af kommunikation i et elektronisk kommunikationsnet, og ved "lokaliseringsdata" forstås data, som behandles i et elektronisk kommunikationsnet og angiver en geografisk placering af terminaludstyret. "Brugeroplysninger" defineres som oplysninger om fysiske personer, som anvender en offentligt tilgængelig elektronisk kommunikationstjeneste i privat eller forretningsmæssigt øjemed uden nødvendigvis at abonnere på den pågældende tjeneste, og "abonnentsoplysninger" defineres som oplysninger om fysiske personer, som abonnerer på en offentligt tilgængelig elektronisk kommunikationstjeneste i privat eller forretningsmæssigt øjemed uden nødvendigvis at anvende den pågældende tjeneste.

Inden for disse kategorier af data er det nærmere præciseret i forslaget [artikel 2, stk. 2 og 3](#), hvilke former for (kommunikations)data og hvilke (kommunikations)tjenester rammeafgørelsen omfatter.

Af forslaget [artikel 2, stk. 2](#), følger det, at rammeafgørelsen omfatter data, der er nødvendige for at spore og identificere en kommunikations oprindelse, herunder personoplysninger, adresseoplysninger og oplysninger, der viser, hvilke tjenester der

abonneres på, data, der er nødvendige for at fastslå en kommunikations rutning og bestemmelsessted, data, der er nødvendige for at fastslå tidspunkt og dato for en kommunikation samt kommunikationens varighed, data, der er nødvendige for at identificere den berørte telekommunikation, data, der er nødvendige for at identificere kommunikationsudstyret samt data, der er nødvendige for at foretage en lokalisering af kommunikationen ved dens begyndelse og under hele dens varighed.

For så vidt angår (kommunikations)tjenesterne omfatter rammeafgørelsen ifølge artikel 2, stk. 3, data, der frembringes af tjenester, der leveres via telefoni (dog ikke sms, elektroniske medietjenester og multimedie-meddelelsestjenester, medmindre disse leveres som led i en telefonitjeneste) og internet-protokoller, herunder e-mail, voice over IP, WWW, FTP, NNTP, HTTP, voice over bredbånd samt undersæt af IP-numre - NAT-data.

Det er endvidere præciseret i forslaget artikel 2, stk. 4, at fremtidig teknologisk udvikling, der gør det lettere at overføre kommunikation, ligeledes falder ind under rammeafgørelsens anvendelsesområde. **Bestemmelserne i artikel 2, stk. 3 og 4, er i det reviderede udkast til rammeafgørelse flyttet op som en ny artikel 1a, dog uden at der herved er sket indholdsmæssige ændringer i bestemmelserne.**

For så vidt angår den tidsmæssige udstrækning af dataopbevaringen, fastsætter rammeafgørelsen, at dette skal ske i mindst 12 måneder og højst 36 måneder efter frembringelsen af de pågældende data. Medlemsstaterne kan fastsætte en længere opbevaringstid efter nationale kriterier, hvis en sådan opbevaring er nødvendig, passende og forholdsmæssig i et demokratisk samfund, jf. artikel 4, stk. 1.

Herudover vil medlemsstaterne efter artikel 4, stk. 2, kunne beslutte at fravige de nævnte opbevaringstider for så vidt angår kommunikationsdata (som defineret i artikel 2, stk. 2), der er frembragt under anvendelse af andre former for kommunikationstjenester end telefoni, dvs. ved hjælp af sms, elektroniske medietjenester, multimedie-meddelelsestjenester (der leveres som led i en telefonitjeneste) samt internet-protokoller. **Efter det reviderede udkast til rammeafgørelse foreslås det, at tidsfristen for opbevaring af data fastsættes til 12 måneder med mulighed for, at de enkelte medlemsstater kan fastsætte længere henholdsvis kortere frister i national ret. Betingelserne for at fastsætte en længere opbevaringsfrist er, at en sådan opbevaring er nødvendig, hensigtsmæssig og proportional i et demokratisk samfund. En kortere frist kan efter forslaget fastsættes, hvis fristen på 12 måneder ikke findes acceptabel ifølge nationale procedurer.**

Anmodninger fra en medlemsstat til en anden medlemsstat om adgang til data skal ifølge [artikel 5](#) fremsættes og besvares i overensstemmelse med de instrumenter vedrørende retligt samarbejde i kriminalsager, der er vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Den anmodede medlemsstat kan stille de samme betingelser for at give sit samtykke til en sådan anmodning om dataadgang, som den ville stille i en tilsvarende national sag. **Bestemmelsen er ikke medtaget i det reviderede udkast til rammeafgørelse.**

Forslaget indeholder herudover en række databeskyttelsesmæssige krav til opbevaringen af data, jf. artikel 6 og 7.

Efter rammeafgørelsens [artikel 6](#) stilles der krav om, at medlemsstaterne sikrer, at data, der opbevares i medfør af rammeafgørelsen, som et minimum er underlagt en række nærmere angivne databeskyttelsesprincipper, og at der er adgang til retsmidler i overensstemmelse med reglerne i det almindelige persondatadirektiv (direktiv 95/46/EF – kapitel 3).

De databeskyttelsesprincipper – der som i minimum skal gælde – er følgende:

- Der skal være adgang til data for kompetente myndigheder fra sag til sag til udtrykkeligt angivne legitime formål i overensstemmelse med national lovgivning, og data må ikke behandles videre på en måde, som er uforenelig med disse formål.
- Dataene skal være hensigtsmæssige og relevante og må ikke være mere omfattende end krævet til opfyldelse af de formål, der begrunder adgangen til dem. Dataene skal behandles rimeligt og lovligt.
- Data, som kompetente myndigheder får adgang til, skal opbevares på en måde, der ikke giver mulighed for at identificere de personer, dataene vedrører, længere end det er nødvendigt af hensyn til de formål, som lå til grund for indsamlingen af dataene, eller som ligger til grund for en videre behandling.
- Fortrolighed og integritet skal sikres.
- Data, som der gives adgang til, skal være korrekte, og der skal tages ethvert rimeligt skridt til at sikre, at personoplysninger, der er urigtige i forhold til det formål, som lå til grund for indsamlingen af dataene, eller som ligger til grund for en videre behandling, slettes eller berigtiges.

Herudover stilles der efter forslaget artikel 7 krav om, at data, der opbevares på grundlag af rammeafgørelsen, som et minimum (også) er underlagt de i det følgende nævnte principper for (fysisk) datasikkerhed, idet der i den forbindelse skal tages hensyn til artikel 4 i direktiv 2002/58/EF (om databeskyttelse inden for telekommunikation):

- De opbevarede data skal være af samme kvalitet som dem, der findes på nettet.
- Dataene skal være omfattet af de fornødne tekniske og organisatoriske foranstaltninger, så de er beskyttet mod hændelig eller ulovlig tilintetgørelse eller mod hændeligt tab, mod forringelse, ubeføjet udbredelse eller ikke-autoriseret adgang samt mod enhver anden form for ulovlig behandling.
- Samtlige data skal tilintetgøres ved udløbet af opbevaringstiden, bortset fra data, der har været givet adgang til, og som i denne forbindelse er blevet gemt.
- Hver medlemsstat fastsætter regler i sin nationale lovgivning om den fremgangsmåde, der skal følges for at få adgang til opbevarede data og for at gemme data, der har været givet adgang til.

Af den ovennævnte artikel 4 i direktiv 2002/58/EF følger, at udbyderen af en offentligt tilgængelig kommunikationstjeneste skal træffe passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at beskytte sine tjenester. I de tilfælde, hvor der er særlig risiko for brud på netsikkerheden, skal udbyderen informere abonnenterne herom samt om hvorledes sådanne brud kan forebygges.

Forslaget indeholder endelig bestemmelser om gennemførelse og ikrafttræden af rammeafgørelsen, jf. artikel 8 og 9.

3. Europa-Parlamentet

Forslaget har endnu ikke været forelagt for Europa-Parlamentet.

4. Høring

Forslaget er sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Præsidenten for Østre Landsret, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Københavns Byret, Præsidenten for Retten i Århus, Præsidenten for Retten i

Odense, Præsidenten for Retten i Aalborg, Præsidenten for Retten i Roskilde, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Rigspolitechefen, Rigsadvokaten, Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet, Politidirektøren i København, Foreningen af Politimestre i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, Politiforbundet i Danmark, Advokatrådet, Landsforeningen af beskikkede advokater, Datatilsynet, Amnesty International og Institut for Menne-skerettigheder.

Justitsministeriet har modtaget høringssvar fra Præsidenten for Østre Landsret, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Københavns Byret, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Rigsadvokaten, Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet, Politidirektøren i København, Foreningen af Politimestre i Danmark, Politiforbundet i Danmark, Advokatrådet, Landsforeningen af beskikkede advokater, Datatilsynet og Institut for Menne-skerettigheder.

Præsidenten for Østre Landsret, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsiden-ten for Københavns Byret, Den Danske Dommerforening, Dommerfuld-mægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Foreningen af Politimestre i Dan-mark, Politiforbundet i Danmark og Landsforeningen af beskikkede advoka-ter har oplyst, at de ikke har bemærkninger til forslaget.

Rigsadvokaten har anført, at han finder det væsentligt at tilstræbe, at man i samtlige EU-medlemsstater i rimeligt omfang sikrer logning af data om teletrafik med henblik på efterforskning og retsforfølgning i straffesager, og således at disse data som udgangspunkt kan benyttes også under sager i andre stater end der, hvor data er lagret. Teletrafikdata vil således ofte være af afgørende betydning som bevismidler under domsforhandlinger, og vil ikke sjældent være af større bevismæssig værdi end f.eks. vidneforklaringer om kontakter mellem relevante personernes bevægelsesmønstre i øvrigt.

Rigsadvokaten har ikke i øvrigt bemærkninger til forslaget, men henviser dog til sin udtalelse af 13. maj 2004 om udkastet til bekendtgørelse og vejledning på området. Rigsadvokaten bemærker i den forbindelse, at han i forhold til forslaget til rammeafgørelse må tage samme forbehold som i forhold til udkastet til bekendtgørelse og vejledning, idet rigsadvokaturen ikke har den tekniske indsigt, som gør, at det med sikkerhed kan vurderes, om reglerne i forslaget til rammeafgørelse i alle tilfælde vil sikre, at der sker registrering og opbevaring af oplysninger, der er relevante for politiets efterforskning.

Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet har tilsluttet sig Rigsadvokatens bemærkninger.

Politidirektøren i København har anført, at det utvivlsomt vil lette efterforskningen af grænseoverskridende kriminalitet, hvis der udfærdiges en rammeafgørelse om opbevaring af data fra telekommunikation, således at medlemslandenes regler på området nærmere koordineres.

Politidirektøren i København foreslår, at anvendelsesområdet for forslaget udvides til også at omfatte abonnementsoplysninger om juridiske personer. Endelig peges der på, at det forekommer uklart, hvor meget der skal registreres efter forslaget til rammeafgørelse, men at dette umiddelbart forekommer mere vidtgående med hensyn til registrering af brugeroplysninger end ministeriets tidligere udsendte udkast til bekendtgørelse om telenet- og teletjenesteudbyderes registrering og opbevaring af oplysninger om teletrafik.

Advokatrådet anfører bl.a., at en konsekvens af forslaget vil være, at leverandører/udbydere i betydeligt omfang vil komme til at registrere og opbevare store mængder af data. Ud over de økonomiske konsekvenser, der vil være forbundet med en sådan dataophobning, henviser Advokatrådet til persondatalovens § 5, stk. 3, hvis formål netop er at undgå unødigt datophobning. Vedrørende dataopbevaringstiden bemærker Advokatrådet, at der i retsplejelovens § 786, stk. 4, er indsat en revisionsbestemmelse med henblik på, at længden af opbevaringstiden kan tages op til fornyet overvejelse. Såfremt rammeafgørelsen vedtages, vil denne revisionsbestemmelse blive illusorisk. I forbindelse med forhandlingerne bør der gøres opmærksom herpå, ligesom der bør søges tilvejebragt erfaringsmateriale, der kan afklare, hvorvidt en opbevaringstid på op til 36 måneder er påkrævet.

Med henvisning til betragtning 5 i forslaget bemærker Advokatrådet, at det her anførte, hvorefter indholdsdata som udgangspunkt ikke er omfattet af rammeafgørelsen, forekommer at være i modstrid med forslagets artikel 1, stk. 2, hvoraf det fremgår, at indholdsdata kan undtages fra rammeafgørelsen i forbindelse med gennemførelse i national lovgivning.

Advokatrådet anfører endvidere, at det i relation til forslagets artikel 6 og 7 vedrørende databehandlingsskik og sikkerhedsforanstaltninger mv. forekommer noget uklart, hvem de enkelte bestemmelser retter sig imod, ligesom det synes uklart, hvem der er dataansvarlig i forhold til opbevaring af data, der er blevet givet adgang til. Med hensyn til spørgsmålet om effektivt tilsyn er det efter Advokatrådets opfat-

telse vigtigt at få afklaret, hvad forslaget artikel 6 og 7 tilsigter at regulere, ligesom det er vigtigt at få dataansvaret fastlagt.

Advokatrådet understreger afslutningsvist, at forslaget har meget vidtrækkende konsekvenser i forhold til dansk lovgivning. Det er derfor vigtigt, at der inden en eventuel vedtagelse af forslaget gennemføres en analyse af de lovgivningsmæssige konsekvenser heraf.

Datatilsynet bemærker indledningsvis, at tilsynet er enig med Justitsministeriet i, at forslaget til rammeafgørelse ikke indeholder krav til databeskyttelse, som ligger ud over gældende dansk lovgivning. Det er imidlertid Datatilsynets vurdering, at forslaget til rammeafgørelse i lighed med tidligere lovgivningsinitiativer på området rejser spørgsmål af databeskyttelsesretlig karakter. Det drejer sig om spørgsmål vedrørende formålsbestemthed og dataophobning samt overvejelser i forhold til den konkrete fastsættelse af opbevaringstid, adskillelsen af indholdsdata fra kommunikationsdata, datasikkerhed og tilsyn med oplysningerne.

I overensstemmelse med sine tidligere udtalelser fastholder Datatilsynet, at udbydere af telekommunikation mv. ikke i henhold til persondatalovens regler kan registrere og opbevare oplysninger alene med henblik på politiets retshåndhævelse, dvs. med den begrundelse, at politiet i efterforskningsmæssig sammenhæng kan få behov for dem. Det er tilsynets vurdering, at en sådan registrering og opbevaring med henblik på politiets retshåndhævelse må kræve en særskilt hjemmel. Ud fra hensynet til privatlivets fred og i lyset af databeskyttelsesretlige principper om saglighed og proportionalitet, jf. persondatalovens § 5, er det Datatilsynets opfattelse, at en særskilt hjemmel i europæisk regi til registrering og opbevaring af oplysninger i videre omfang end, hvad der følger af persondataloven, kun bør tilvejebringes, hvis vægtige samfundsmæssige hensyn taler herfor. Datatilsynet finder, at dette i den sidste ende må bero på en politisk vurdering af de modsatrettede hensyn.

Ud over at skulle tilgodese formål ud over deres egne vil en konsekvens af forslaget være, at udbydere i høj grad vil komme til at registrere og opbevare meget store mængder data. En sådan unødigt dataophobning bør efter Datatilsynets opfattelse søges undgået, jf. det grundlæggende databeskyttelsesprincip i persondatalovens § 5, stk. 3.

Datatilsynet anfører endvidere, at forslaget til rammeafgørelse indeholder en opbevaringstid på mellem 12 og 36 måneder. Der er mulighed for at fravige disse krav til opbevaringstiden, men vedtages rammeafgørelsen i sin nuværende form vil opbevaring i under 12 måneder ikke kunne ske for så vidt angår data, der stammer fra tele-

foni. Datatilsynet finder det væsentligt, at der er mulighed for at tage længden af opbevaringsperioden efter retsplejelovens § 786, stk. 4, op til fornyet overvejelse. Man har således endnu ingen erfaringer med, hvorvidt oplysningerne anvendes i praksis, og hvor længe det i realiteten er nødvendigt, at de omhandlede oplysninger opbevares. Den revisionsbestemmelse vedrørende § 786, stk. 4, som er indsat i retsplejeloven, må imidlertid antages at blive uden praktisk betydning, hvis den foreliggende rammeafgørelse vedtages i sin nuværende form. Datatilsynet vurderer således, at det må anses for så godt som udelukket at forkorte opbevaringstiden i de nationale regler for så vidt angår data, der stammer fra telefoni, ligesom det næppe heller vil være særlig aktuelt at overveje en reel revision i forhold til opbevaringstiden for andre trafikdata, hvis der foreligger en europæisk rammeafgørelse.

Datatilsynet opfordrer på denne baggrund til, at det i forbindelse med de videre forhandlinger af forslaget søges oplyst, hvorvidt der ligger konkrete praktiske erfaringer til grund for de foreslåede opbevaringstider. Datatilsynet henviser i den forbindelse til, at de europæiske datachefer har udtalt sig i kraftige vendinger imod opbevaring af den omhandlede type oplysninger i over 1 år.

Datatilsynet bemærker desuden – ligesom Advokatrådet (se ovenfor) – at det anførte i betragtning 5 i forslaget, hvorefter indholdsdata som udgangspunkt ikke er omfattet af rammeafgørelsen, forekommer at være i modstrid med forslagets artikel 1, stk. 2, hvoraf det fremgår, at indholdsdata kan undtages fra rammeafgørelsen i forbindelse med gennemførelse i national lovgivning.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt udtrykket ”oplysninger om teletrafik” i retsplejelovens § 786, stk. 4, må antages at omfatte de data, som vil skulle registreres ifølge rammeafgørelsens artikel 2, stk. 2, bemærker Datatilsynet, at tilsynet i sit høringssvar vedrørende udkastet til bekendtgørelse om logning af trafikdata har gjort opmærksom på, at oplysningen om modtageren af en sms-besked rent teknisk er en del af indholdet af beskeden. Tilsynet kunne ikke ved den lejlighed konstatere ud fra det tilsendte materiale, om der var foretaget undersøgelser af, om registreringspligten kunne opfyldes i teknisk henseende, uden der samtidig skete registrering og opbevaring af indholdet af den elektroniske kommunikation. Denne samme uklarhed gør sig efter tilsynets opfattelse gældende i forhold til det foreliggende forslag til rammeafgørelse. Datatilsynet fremhæver derfor på ny, at registrering og opbevaring af kommunikationsindholdet i længere tid, end udbyderen har behov for af hensyn til egne formål og i henhold til den aftale, udbyderen har med kunden, ikke vil kunne foretages inden for rammerne af persondataloven.

Datatilsynet noterer sig i øvrigt, at man ikke fra dansk side lægger op til at foretage registrering og opbevaring af indholdsdata, idet Justitsministeriet har vurderet, at ændring af lovgivningen ikke er nødvendig. Datatilsynet peger i den forbindelse på, at det kan have meget vidtrækkende konsekvenser, hvis rammeafgørelsen åbner mulighed for, at der kan registreres indholdsdata.

Datatilsynet finder det i øvrigt vigtigt – ikke mindst af hensyn til en senere politisk beslutningsproces – at der skabes klarhed over rækkevidden af rammeafgørelsen.

Endelig anfører Datatilsynet, at forslaget i artikel 6 og artikel 7 indeholder forskellige bestemmelser om databehandlingskik, sikkerhedsforanstaltninger og adgang til data. Det forekommer imidlertid Datatilsynet meget uklart, hvad det reelle indhold af bestemmelserne er, og hvem de enkelte bestemmelser retter sig imod. Der er bl.a. en uklarhed i forbindelse med, hvem der er dataansvarlig i forhold til opbevaringen af data, der er blevet givet adgang til. Dette spørgsmål kan navnlig få betydning for håndhævelse af et effektivt tilsyn med behandlingen af oplysningerne, jf. i øvrigt Datatilsynets udtalelse vedrørende IT-kriminalitet.

Institut for Menneskerettigheder bemærker bl.a., at instituttet i et tidligere høringssvar vedrørende lovforslaget om den såkaldte anti-terrorpakke har angivet, at det er tvivlsomt, hvorvidt menneskerettens krav om nødvendighed og proportionalitet i relation til det konkrete indgreb i privatlivet (Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8) er opfyldt i forbindelse med den udvidede logningspligt af samtlige brugere af tele- og internettrafik. Institutet har også peget på en række problemer i relation til det udsendte udkast (af 13. maj 2004) til logningsbekendtgørelse.

Institut for Menneskerettigheder peger herudover bl.a. på, at der er knyttet flere problemer til logningspligten for teleudbydere. På det generelle plan er det problematisk, at dens efterlevelse fører til et indgreb i *samlige* borgeres privatliv, idet registreringen og opbevaringen af oplysninger vil ramme alle borgere uafhængig af, hvorvidt de er under konkret mistanke eller ej. Det må anses for tvivlsomt, om en logning af al teleinternettrafik der berører samtlige brugere er et proportionalt middel til opnåelse af målet om at bekæmpe kriminalitet. Tillige bryder en sådan generel registrering efter instituttets opfattelse med hidtidige EU-standarder for privatlivsbeskyttelse, som f.eks. direktiv 2002/58/EC, hvor man eksplicit tog stilling til spørgsmålet om dataopbevaring af data. Det er således instituttets opfattelse, at et mindre indgribende middel kan finde anvendelse, nemlig logning af tele- og internettrafik efter retskendelse, af personer der er under konkret mistanke for kriminelle handlinger.

På det konkrete plan, dvs. ved anvendelse af loggen i konkrete tilfælde, finder Institut for Menneskerettigheder, at det er problematisk, at ikke-mistænkte og efterforskningsmæssigt irrelevante personer vil være omfattet af de logningsoplysninger, der anvendes i et efterforskningsøjemed. I det omfang sådanne personer kommunikerer med en mistænkt, hvis tele- og internetoplysninger anvendes af politiet, vil de indgå i politiets efterforskningsmateriale i den konkrete sag og dermed være udsat for privatlivskrænkelser. Instituttet henviser i den forbindelse til praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. I forhold til forslaget til rammeafgørelse er denne problemstilling efter instituttets opfattelse relevant for personer, der indgår i loggen, som numre der foretages opkald til. Hvis den opkaldende person er mistænkt for en forbrydelse, og der af den grund er hjemmel til at indhente logningsoplysninger, vil de tredjeparter, som ikke er under mistanke, men som registreres som led i logningen, være udsat for indgreb i deres privatliv, når oplysninger om deres tele- og internettrafik bliver eksponeret under en efterforskning.

Institut for Menneskerettigheder finder samlet set, at det ikke er sandsynliggjort, at en systematisk registrering af samtlige borgere vil stå i et rimeligt forhold til det mål, der forfølges, herunder at det er et nødvendigt indgreb i et demokratisk samfund. Hertil kommer efter instituttets opfattelse, at de danske regler for logning af trafikdata endnu ikke er sat i kraft og tillige har mødt megen kritik i det foreliggende udkast til bekendtgørelse, ikke mindst med hensyn til forholdet mellem registreringsomfang og undtagelsesbestemmelserne. Det er således uafklaret, hvorvidt og i hvilken form de danske regler vil leve op til rammeafgørelsens bestemmelser, herunder hvorvidt det vil være nødvendigt at skærpe den danske regulering yderligere.

Institut for Menneskerettigheder konkluderer på denne baggrund – og i forlængelse af den kritik, som instituttet tidligere har rettet mod logningspligten i retsplejeloven samt i det udsendte udkast til bekendtgørelse på området – at det proportionalitets-hensyn, som er indeholdt i Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, ikke er opfyldt i den foreliggende rammeafgørelse. Det forhold, at logningsbekendtgørelsens endelige udformning er uafklaret, vanskeliggør efter instituttets opfattelse en præcis vurdering af rammeafgørelsens konsekvenser for dansk ret. Instituttet anmoder derfor om en fornyet høringsrunde af forslaget til rammeafgørelse på det tidspunkt, hvor de danske logningsregler, herunder undtagelserne er fastlagt.

5. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde

Sagen har været drøftet på et møde i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 2. november 2004.

6. Subsidiaritetsprincippet

Forslaget tager sigte på at sikre, at der på EU-plan sker en logning af trafikdata med henblik på, at sådanne oplysninger kan inddrages i efterforskningen, afsløringen og strafforfølgningen af grænseoverskridende kriminalitet. Forslaget vurderes ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

7.1. Lovgivningsmæssige konsekvenser

7.1.1. De regler for udbydere af telenet og teletjenesters registrering og opbevaring af oplysninger om teletrafik, der som tidligere nævnt findes i retsplejelovens § 786, er på nuværende tidspunkt ikke sat i kraft, idet dette først vil ske, når de nødvendige administrative forskrifter er udstedt, jf. ovenfor under punkt 3.1.2.

Det er derfor forbundet med usikkerhed at vurdere, om det foreliggende forslag til rammeafgørelse om logning af data om teletrafik vil nødvendiggøre ændringer i lovgivningen, herunder navnlig i forhold til det udkast til bekendtgørelse på området, som har været sendt i høring, jf. herom ovenfor under pkt. 3.1.3.

Efter Justitsministeriets opfattelse må det imidlertid antages, at rammeafgørelsen i dens nuværende form ikke vil nødvendiggøre ændringer i de bestemmelser, som følger af retsplejelovens § 786. Der lægges herved vægt på, at udbydere af telenet og teletjenester efter retsplejelovens § 786, stk. 4, har pligt til at foretage registrering og opbevaring i 1 år af oplysninger om teletrafik til brug for efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold. Udtrykket ”oplysninger om teletrafik” må antages at omfatte de data, som efter rammeafgørelsens artikel 2, stk. 2, vil skulle registreres og opbevares af udbyderne. Endelig bemærkes det, at der efter rammeafgørelsen er lagt op til, at der ikke skal gælde en ubetinget opbevaringspligt, når formålet med at opbevare data er at forebygge kriminalitet.

Hvad angår forholdet mellem forslaget til rammeafgørelse og de påtænkte administrative forskrifter, forekommer det efter Justitsministeriets opfattelse på nuværende tidspunkt usikkert, om disse (påtænkte) administrative forskrifter i givet fald vil kunne udstedes i den foreliggende form. Det er således bl.a. spørgsmålet om de undtagelser, der efter bekendtgørelsesudkastet opstilles med hensyn til, hvilke udbydere som ikke skal omfattes af registrerings- og opbevaringspligten, vil kunne anses for at være forenelige med forslaget til rammeafgørelse.

7.1.2. For så vidt angår de krav til databeskyttelse, som følger af rammeafgørelsens artikel 6 og 7, er det Justitsministeriets vurdering, at den nuværende danske lovgivning på området lever op til disse krav.

Således må rammeafgørelsens artikel 6 anses for opfyldt med bestemmelserne i persondatalovens § 5 og med reglerne om adgang til retsmidler som fastlagt i persondatadirektivets kapitel 3. Rammeafgørelsens artikel 7 må navnlig anses for opfyldt ved reglerne om (fysisk) datasikkerhed i telelovgivningen og persondataloven.

7.2. Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget vurderes ikke i sig selv at ville have statsfinansielle konsekvenser.

8. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg

Forslaget til rammeafgørelse om logning af data om teletrafik samt et grundnotat om forslaget er oversendt til Folketingets Europaudvalg den 4. august 2004 og til Folketingets Retsudvalg den 2. august 2004.

Dagsordenspunkt 6: Forberedelse af ministermøde (retlige og indre anliggender) med det vestlige Balkan, 3. december 2004

Nyt notat.

1. Baggrund

På topmødet den 21. juni 2003 i Thessaloniki mellem EU og det vestlige Balkan blev det fastslået, at Balkan-landenes fremtid ligger inden for Den Europæiske Union. Det blev samtidig understreget, at organiseret kriminalitet og korruption er en reel hindring for demokratisk stabilitet, retssamfundet, økonomisk udvikling og civilsamfundets udvikling i regionen, og at bekæmpelsen af organiseret kriminalitet og korruption i det vestlige Balkan derfor skal prioriteres højt i EU.

Da det såkaldte "EU-Forum" med landene i det vestlige Balkan mødtes på ministerniveau (retlige og indre anliggender) den 28. november 2003 i Bruxelles var hovedtemaet ligeledes situationen med hensyn til organiseret kriminalitet og korruption i det vestlige Balkan og indvirkningerne heraf på Den Europæiske Union. Forummet understregede, at det for at styrke bekæmpelsen af organiseret kriminalitet er vigtigt med koordination på alle niveauer.

Efterfølgende har der i lyset heraf i EU-regi været foretaget en nærmere undersøgelse af EU's indsats til bekæmpelse af organiseret kriminalitet med oprindelse i eller tilknytning til det vestlige Balkan. Undersøgelsen viste, at der allerede er gjort et stort arbejde på dette område, og at medlemsstaterne og EU-institutionerne benytter sig af en række forskellige instrumenter i indsatsen mod organiseret kriminalitet fra det vestlige Balkan. Konklusionen på undersøgelsen var på denne baggrund, at EU og medlemsstaterne ikke så meget har brug for nye instrumenter i indsatsen mod den organiserede kriminalitet hidrørende fra det vestlige Balkan, men at de snarere bør udnytte de eksisterende instrumenter på en mere effektiv og koordineret måde.

På denne baggrund besluttede Rådet (retlige og indre anliggender) på sit møde den 19. februar 2004 at nedsætte en gruppe af Formandskabets Venner, som fik til opgave at udarbejde en rapport om, hvordan EU og medlemsstaterne effektiviserer bekæmpelsen af organiseret kriminalitet med oprindelse i eller tilknytning til det vestlige Balkan. Formandskabets Venner har den 13. oktober 2004 afgivet den pågældende rapport.

Med henblik på det videre arbejde med bekæmpelsen af organiseret kriminalitet hidrørende fra det vestlige Balkan vil der i tilknytning til rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 3. december 2004 blive afholdt møde på ministerniveau med det vestlige Balkan. Det forventes på denne baggrund, at Rådet (retlige og indre anliggender) på sit møde den 19. november 2004 vil skulle tage rapporten fra Formandskabets Venner til efterretning samt vedtage en række rådskonklusioner i lyset heraf.

2. Indhold

I rapporten fra Formandskabets Venner anføres det bl.a., at EU savner en overordnet strategi for, hvordan man skal forholde sig til problemet vedrørende organiseret kriminalitet med oprindelse i eller tilknytning til det vestlige Balkan.

Rapporten anfører herudover bl.a., at EU's indsats mod organiseret kriminalitet i det vestlige Balkan ofte er for ukoordineret og fragmentarisk. Dette skyldes bl.a., at de eksisterende institutioner i regionen, herunder medlemsstaternes forbindelsesofficerer og de fælles politi- og toldmissioner, kun i begrænset omfang samarbejder. Endvidere spiller Europol, Eurojust og Task Forcen af Politichefer kun en meget begrænset rolle i regionen.

I udkastet til rådskonklusioner understreges det bl.a., at der er behov for at etablere et netværk af forbindelsesofficerer, der skal stå for udvikling af efterretningsaktiviteter med henblik på at sikre en mere effektiv udveksling af oplysninger og efterretninger om organiseret kriminalitet med oprindelse i eller tilknytning til det vestlige Balkan. Endvidere er der behov for at udbygge Europolis og Task Forcen af Politichefers rolle i regionen.

I lyset heraf lægges der op til, at alle relevante organer i Rådet skal påbegynde arbejdet med oprettelsen af et sådant netværk af EU-forbindelsesofficerer, der kan være til stede i alle lande i det vestlige Balkan. Medlemsstater, der allerede har forbindelsesofficerer i regionen, anmodes om fremover at lade disse forbindelsesofficerer indgå i det nye fælles netværk.

I udkastet til rådskonklusioner anbefales det endvidere, at alle øvrige aktører i regionen, både nationale og internationale, påtager sig en mere aktiv og koordinerende rolle i bekæmpelsen af organiseret kriminalitet i regionen, idet der bl.a. bør sættes fokus på udveksling af strafferetlige oplysninger og kapacitetsudvikling hos de lokale retshåndhævende myndigheder.

Endelig fremgår det af udkastet til rådskonklusioner, at alle relevante organer under Rådet og Task Forcen af Politichefer inden udløbet af 2005 skal

aflægge rapport om, hvordan gennemførelsen af ovennævnte tiltag forløber.

3. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet har ikke været hørt i sagen.

4. Høring

Der er ikke foretaget høring i anledning af sagen.

5. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde

Rapporten fra Formandskabets Venner og udkastet til rådskonklusioner har været drøftet på et møde i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 2. november 2004.

6. Subsidiaritetsprincippet

Subsidiaritetsprincippet ses ikke at have betydning for sagen.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Rapporten fra Formandskabets Venner og udkastet til rådskonklusioner har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

8. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg

Rapporten fra Formandskabets Venner og udkastet til rådskonklusioner har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg.

Dagsordenspunkt 7: Trusselsvurdering vedrørende terrorisme for 2. halvår 2004

Nyt notat.

1. Baggrund

På rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 6. – 7. december 2001 tilsluttede Rådet sig nogle nærmere retningslinjer for udarbejdelse af rapporter vedrørende trusselsvurderingen for så vidt angår terrorisme.

Med udgangspunkt heri og på baggrund af bidrag fra medlemslandene fremlægger formandskabet halvårligt en analyse af trusselsvurderingen vedrørende terrorisme. Endvidere udarbejder Europol en halvårlig rapport, der ligeledes indeholder en trusselsvurdering vedrørende terrorisme.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 19. november 2004 forventes Rådet at godkende den seneste trusselsvurdering vedrørende terrorisme.

2. Indhold

Den seneste trusselsvurdering er i lighed med tidligere halvårlige trusselsvurderinger udarbejdet på baggrund af bidrag fra medlemslandene. Trusselsvurderingen er fortrolig.

3. Europa-Parlamentet

Sagen har ikke været forelagt Europa-Parlamentet til udtalelse.

4. Høring

Der er ikke foretaget høring i anledning af sagen.

5. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde

Sagen har været drøftet på et møde i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 2. november 2004.

6. Subsidiaritetsprincippet

Subsidiaritetsprincippet har ikke betydning for trusselsvurderingen.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Trusselsvurderingen har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

8. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg

Sagen om den seneste trusselsvurdering har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg. Sagerne om de forudgående trusselsvurderinger har derimod løbende været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg.

Sagen om trusselsvurderingen for andet halvår af 2003 blev således forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) og mødet i Det Blandede Udvalg med deltagelse af Norge og Island den 27. – 28. november 2003. Sagen om trusselsvurderingen for første halvår af 2004 blev forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) og mødet i Det Blandede Udvalg med deltagelse af Norge og Island den 19. juli 2004.

Dagsordenspunkt 8: Opdatering af liste over terroristorganisationer til brug for de retshåndhævende myndigheders samarbejde

Nyt notat.

1. Baggrund

På det ekstraordinære rådsmøde (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 20. september 2001 og det ekstraordinære møde i Det Europæiske Råd den 21. september 2001 blev der vedtaget en række konklusioner vedrørende initiativer som led i en styrkelse af indsatsen mod terrorisme. Det blev i den forbindelse bl.a. besluttet, at der i rådsregi skal udarbejdes en oversigt over terroristorganisationer til brug for relevante myndigheder i medlemsstaterne med ansvar for bekæmpelse af terrorisme.

På denne baggrund er der i rådsregi fastsat nærmere retningslinjer for udarbejdelsen af en fortrolig oversigt over terroristorganisationer til brug for relevante myndigheder i medlemsstaterne med ansvar for bekæmpelse af terrorisme, ligesom der på baggrund af bidrag fra medlemslandene er udarbejdet en sådan oversigt. Oversigten opdateres halvårligt af formandskabet.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 6. – 7. december 2001 tog Rådet den første oversigt over terroristorganisationer. Oversigten er siden da opdateret hvert halve år.

Den seneste reviderede oversigt udarbejdet under det hollandske formandskab forventes forelagt på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 19. november 2004 med henblik på, at Rådet tager oversigten til efterretning.

2. Indhold

Den opdaterede oversigt over terroristorganisationer til brug for relevante myndigheder i medlemslandene med ansvar for bekæmpelse af terrorisme er i lighed med tidligere versioner af oversigten udarbejdet på baggrund af bidrag fra medlemslandene. Oversigten er fortrolig.

3. Europa-Parlamentet

Sagen har ikke været forelagt Europa-Parlamentet til udtalelse.

4. Høring

Der er ikke foretaget høring i anledning af sagen.

5. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde

Sagen har været drøftet på et møde i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 2. november 2004.

6. Subsidiaritetsprincippet.

Subsidiaritetsprincippet har ikke betydning for sagen.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Sagen har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

8. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg.

Sagen om den seneste udgave af oversigten over terrororganisationer til brug for de relevante myndigheder i medlemslandene med ansvar for bekæmpelse af terrorisme har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg. Sagerne om de tidligere oversigter over terrororganisationer til brug for de relevante myndigheder i medlemslandene med ansvar for bekæmpelse af terrorisme har siden december 2001 løbende været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg.

Den opdaterede oversigt over terrororganisationer til brug for de relevante myndigheder i medlemslandene med ansvar for bekæmpelse af terrorisme for henholdsvis andet halvår 2003 og første halvår 2004 blev således forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) og møderne i Det Blandede Udvalg henholdsvis den 27. – 28. november 2003 og den 19. juli 2004.

Dagsordenspunkt 9: Åben trusselsvurdering vedrørende terrorisme for oktober 2003 – september 2004

Nyt notat.

1. Baggrund

På det ekstraordinære rådsmøde (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 20. september 2001 besluttede Rådet, at der årligt skal fremsendes en rapport til Europa-Parlamentet, som redegør for situationen med hensyn til terrorisme.

På denne baggrund fremlægger formandskabet årligt en åben rapport vedrørende terrorisme udarbejdet på baggrund af bidrag fra medlemslandene. På rådsmødet den 25.-26. marts 2002 tog Rådet den første åbne trusselsvurderingsrapport vedrørende perioden september 2000 – september 2001 til efterretning.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 19. november 2004 forventes Rådet at tage den seneste åbne trusselsvurderingsrapport vedrørende terrorisme for perioden oktober 2003 – september 2004, der er udarbejdet under hollandsk formandskab, til efterretning og godkende, at rapporten sendes til Europa-Parlamentet.

2. Indhold

Den seneste åbne trusselsvurdering er udarbejdet på baggrund af et udkast, som er lavet af Europol efter bidrag fra medlemslandene.

Den åbne rapport, som skal fremsendes til Europa-Parlamentet, redegør for situationen med hensyn til terrorisme i perioden oktober 2003 – september 2004.

3. Europa-Parlamentet

Sagen har ikke været forelagt Europa-Parlamentet til udtalelse. Den åbne rapport om terrorisesituationen vil blive sendt til Europa-Parlamentet.

4. Høring

Der er ikke foretaget høring i anledning af sagen.

5. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde

Sagen har været drøftet på et møde i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 2. november 2004.

6. Subsidiaritetsprincippet

Subsidiaritetsprincippet har ikke betydning for sagen.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Sagen om den åbne trusselsvurdering har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

8. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg

Sagen om den åbne trusselsvurdering for perioden oktober 2003 – september 2004 har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg. Sagerne om de forudgående åbne trusselsvurderinger har derimod løbende været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg.

Sagen om den åbne trusselsvurdering vedrørende terrorisme for perioden oktober 2001 – september 2002 blev således forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 19.-20. december 2002. Sagen om den åbne trusselsvurdering vedrørende terrorisme for perioden oktober 2002 – september 2003 blev forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 27.-28. november 2003.

Dagsordenspunkt 10: Europols rapport om trusselvurderingen vedrørende terrorisme

Nyt notat.

1. Baggrund

På det ekstraordinære rådsmøde (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 20. september 2001 besluttede Rådet, at den operative indsats mod terrorisme skulle styrkes. Dette skulle bl.a. ske ved oprettelsen af en særlig enhed inden for Europol, som indsamler oplysninger og analyserer terrorismesituationen. Europol skal således udarbejde en rapport om trusselvurderingen vedrørende terrorisme på baggrund af oplysninger modtaget fra medlemsstaterne.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 19. november 2004 forventes Rådet at tage Europols rapport om trusselvurderingen vedrørende terrorisme til efterretning.

2. Indhold

Den seneste rapport fra Europol er i lighed med tidligere rapporter udarbejdet på baggrund af bidrag fra medlemslandene. Rapporten er fortrolig.

3. Europa-Parlamentet

Sagen har ikke været forelagt Europa-Parlamentet til udtalelse.

4. Høring

Der er ikke foretaget høring i anledning af sagen.

5. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

Sagen har været drøftet på et møde i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 2. november 2004.

6. Subsidiaritetsprincippet.

Subsidiaritetsprincippet har ikke betydning for trusselvurderingen.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Europols rapport om trusselvurderingen vedrørende terrorisme har ikke

lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

8. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg.

Sagen om den seneste rapport fra Europol har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg. Sagen om en tidligere rapport fra Europol om trusselvurderingen vedrørende terrorisme blev forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg forud for rådsmødet (almindelig anliggender og eksterne relationer) den 27.-28. november 2003.

Dagsordenspunkt 11: Rådskonklusioner vedrørende procedurene for opfølgning på den årlige situationsrapport om organiseret kriminalitet i EU

Nyt notat.

1. Baggrund

Det Europæiske Råd besluttede i november 1993, at der årligt skal udarbejdes en situationsrapport vedrørende udviklingen i den organiserede kriminalitet i EU. Den første situationsrapport blev udarbejdet for året 1994, og siden 1998 er der som tillæg til den fortrolige rapport ligeledes udarbejdet en særlig version med henblik på offentliggørelse.

Oprindeligt blev rapporten udarbejdet af medlemsstaterne i fællesskab. Senere blev Europol involveret i processen, og den 11. december 2003 vedtog Artikel 36-udvalget, at situationsrapporten fremover skulle udarbejdes af Europol på grundlag af bidrag fra medlemsstaterne.

Den Tværfaglige Gruppe vedrørende Organiseret Kriminalitet påbegyndte i januar 2004 drøftelser om, hvordan der fremover bør ske opfølgning på situationsrapporten. I forlængelse af drøftelserne fremsatte Sverige og Belgien den 15. juli 2004 et forslag til rådskonklusioner vedrørende procedurer for opfølgning på den årlige situationsrapport om organiseret kriminalitet i EU.

Konklusionerne forventes forelagt for Rådet (retlige og indre anliggender) på mødet den 19. november 2004 med henblik på vedtagelse.

2. Indhold

I udkastet til rådskonklusioner anføres det, at Rådet bør gøre bedre brug af situationsrapporten og de deri indeholdte informationer og anbefalinger. Det fremhæves, at der er et voksende behov for, at EU anvender en mere strategisk tilgang til bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet på EU-plan og således sikrer, at fremtidige EU-initiativer i højere grad er målrettede og baserer sig på konkret viden og analyser af de relevante fænomener og udviklinger.

På den baggrund foreslås det, at den Tværfaglige Gruppe om Organiseret Kriminalitet fremover får til opgave at analysere hele situationsrapporten, herunder især rapportens anbefalinger. På baggrund af analysen – og efter konsultation af Eurojust – skal den Tværfaglige Gruppe med

henblik på forelæggelse for Rådet opstille de væsentligste prioriteter for EU's kamp mod organiseret kriminalitet i det kommende år.

Med henblik på at denne procedure kan gennemføres inden årets udgang, foreslås det, at der fastsættes tidsfrister for medlemsstaternes indsendelse af bidrag og Europols færdiggørelse af den årlige situationsrapport om organiseret kriminalitet i EU.

3. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet har ikke været hørt i sagen.

4. Høring

Der er ikke foretaget høring i anledning af sagen.

5. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde

Sagen har været drøftet på et møde i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 2. november 2004.

6. Subsidiaritetsprincippet

Subsidiaritetsprincippet ses ikke at have betydning for sagen.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Udkastet til rådskonklusioner har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

8. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg.

Dagsordenspunkt 12: Rådskonklusioner vedrørende en alternativ strategi til bekæmpelse af organiseret kriminalitet

Nyt notat.

1. Baggrund

Det nederlandske formandskab afholdt den 5. - 6. juli 2004 et seminar i Haag vedrørende ”En alternativ strategi til bekæmpelse af organiseret kriminalitet”. Formålet med seminaret var at øge bevidstheden inden for medlemsstaterne og Den Europæiske Union om betydningen af og mulighederne for at anvende den offentlige administration, som et instrument i bekæmpelsen af organiseret kriminalitet.

Det forventes, at slutrapporten fra seminaret vil blive forelagt Rådet (retlige og indre anliggender) på mødet den 19. november 2004 med henblik på, at Rådet noterer sig resultaterne og henstillingerne fra det pågældende seminar i Haag samt vedtager en række rådskonklusioner på baggrund heraf.

2. Indhold

I slutrapporten fra seminaret anføres det, at kriminelle organisationer ofte udnytter de offentlige forvaltningssystemer, og at forvaltningsmyndighederne bl.a. gennem offentlige udbud, tilskud, udstedelse af tilladelser og bevillinger dermed uforvarende fremmer kriminelle organisationers aktiviteter.

Det fremhæves imidlertid, at dette samtidig betyder, at kriminelle organisationer er sårbare over for administrative strategier, som f.eks. screening af ansøgere til offentlige udbud, tilskud, tilladelser, bevillinger m.v. med henblik på at afdække mulige tilknytninger til kriminelle organisationer.

I udkastet til rådskonklusioner tager Rådet resultaterne og henstillingerne fra seminaret til efterretning, idet det anerkendes, at administrative strategier kan supplere og styrke bekæmpelsen af organiseret kriminalitet. Rådet tilslutter sig på den baggrund, at medlemsstaterne iværksætter yderligere forskning på området, og at hver medlemsstat udpeger en kontaktperson med henblik på at styrke samarbejdet og udvekslingen af oplysninger og erfaringer på området. Rådet tilslutter sig endvidere, at der udarbejdes en hjemmeside, som kan fungere som referencepunkt for de offentlige myndigheder i medlemsstaterne og indeholde alle relevante oplysninger om administrative strategier.

3. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet har ikke været hørt i sagen.

4. Høring

Der er ikke foretaget høring i anledning af sagen.

5. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde

Sagen har været drøftet på et møde i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 2. november 2004.

6. Subsidiaritetsprincippet

Subsidiaritetsprincippet ses ikke at have betydning for sagen.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

8. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg.

Dagsordenspunkt 13: Rådskonklusioner om udformning af et strategisk koncept med henblik på bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet på EU-plan

Nyt notat.

1. Baggrund

Det nederlandske formandskab afholdt den 10. - 11. juni 2004 et seminar i Haag vedrørende "Udformning af et strategisk koncept vedrørende organiseret kriminalitet". Formålet med seminaret var at iværksætte udarbejdelsen af et fælles strategisk koncept, som kan sikre, at de eksisterende instrumenter og institutioner på retshåndhævelsesområdet udnyttes bedst muligt i bekæmpelsen af organiseret kriminalitet i EU.

Det forventes, at slutrapporten fra seminaret vil blive forelagt for Rådet (retlige og indre anliggender) på mødet den 19. november 2004 med henblik på, at Rådet noterer sig resultatet og henstillingerne fra det pågældende seminar samt vedtager en række rådskonklusioner på baggrund heraf.

2. Indhold

Slutrapporten fra seminaret fremhæver, at der inden for EU i de senere år er vedtaget en række foranstaltninger, som muliggør øget samarbejde i bekæmpelsen af organiseret kriminalitet. For at sikre en effektiv udnyttelse af de eksisterende ressourcer er det imidlertid nødvendigt at sikre en bedre koordinering, navnlig mellem medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne og de relevante EU-organer. Det konkluderes på den baggrund, at der bør udarbejdes et fælles strategisk koncept med henblik på bl.a. at:

- Samle og forbedre den eksisterende viden om fænomenet organiseret kriminalitet, herunder om, hvordan organiseret kriminalitet udvikler sig, og hvilken trussel kriminaliteten udgør for samfundet,
- Koordinere udformningen af de politikker, der ligger til grund for opstillingen af prioriteter for bekæmpelse af specifikke former for organiseret kriminalitet,
- Forbedre indsamling, analyse og udveksling af oplysninger og efterretninger, både som forudsætning for udviklingen af fælles politikker og med henblik på at forbedre det operative samarbejde, samt

- muliggøre udformningen af fælles alternative strategier til bekæmpelse af organiseret kriminalitet.

I udkastet til rådskonklusioner noterer Rådet sig resultaterne af seminaret og tilslutter sig idéen om udarbejdelsen af et strategisk koncept, som bør udformes i samarbejde mellem de relevante arbejdsgrupper i Rådet, Europol, Eurojust, EUCPN (Det Europæiske Kriminalpræventive Netværk), Cepol (Det Europæiske Politiakademi) og Task Forcen af Politichefer.

3. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet har ikke været hørt i sagen.

4. Høring

Der er ikke foretaget høring i anledning af sagen.

5. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde

Sagen har været drøftet på et møde i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 2. november 2004.

6. Subsidiaritetsprincippet

Subsidiaritetsprincippet ses ikke at have betydning for sagen.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

8. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg.

Dagsordenspunkt 14: Rådskonklusioner om evalueringsrapporten for 2001–2004 vedrørende det europæiske kriminalpræventive netværk

Nyt notat.

1. Baggrund

Det europæiske kriminalpræventive netværk (EUCPN) blev oprettet ved Rådets afgørelse af 28. maj 2001. Netværket, der består af kontaktpunkter udpeget af medlemsstaterne, skal ifølge rådsafgørelsen bidrage til udviklingen af initiativer med henblik på kriminalitetsforebyggelse på EU-plan og støtte kriminalpræventive aktiviteter på lokalt og nationalt niveau. Det er i den forbindelse forudsat, at netværket især skal beskæftige sig med ungdoms- og bykriminalitet samt narkotikarelateret kriminalitet.

Netværkets opgave er bl.a. at indsamle og analysere oplysninger om eksisterende kriminalpræventive tiltag, at evaluere disse og analysere bedste praksis samt indsamle og analysere eksisterende oplysninger om kriminalitet og kriminalitetsudviklingen i medlemsstaterne.

Ifølge rådsafgørelsens artikel 6 skal Rådet senest tre år efter vedtagelsen af rådsafgørelsen foretage en evaluering af netværkets aktiviteter.

Det europæiske kriminalpræventive netværk har i den anledning udarbejdet en evalueringsrapport for 2001–2004.

Evalueringsrapporten forventes forelagt Rådet (retlige og indre anliggender) på mødet den 19. november 2004 med henblik på, at Rådet tager rapporten til efterretning og vedtager en række konklusioner på baggrund heraf.

2. Indhold

Evalueringsrapporten indeholder en redegørelse for netværkets institutionelle og organisatoriske forhold og beskriver den udvikling, som netværket har gennemgået i de første tre år. Rapporten behandler en række generelle tendenser inden for kriminalitetsforebyggelse i EU og fremhæver de problemer og vanskeligheder, som man har konstateret i forbindelse med etableringen af netværket.

Herudover behandler rapporten fremtidsudsigterne for netværket og der opstilles en række forslag til ændringer og omstruktureringer. Det fremhæves især, at net-

værket har brug for øget sekretariatsbistand, og at netværkets finansieringsforhold bør afklares. For så vidt angår netværkets fremtidig struktur opstiller rapporten fire modeller:

- a) At netværket videreføres i sin nuværende uformelle struktur, idet der sker afklaring af netværkets finansieringsforhold,
- b) at netværket bliver en selvstændig juridisk person,
- c) at netværket bliver lagt ind under Kommissionen, eller
- d) at netværket fremover får sekretariatsbistand og øvrige faciliteter stillet til rådighed af medlemsstaterne på skift.

I udkastet til rådskonklusioner hilses evalueringsrapporten velkommen, idet Rådet understreger, at kriminalitetsforebyggelse må anses som en fuldt integreret del i indsatsen mod kriminalitet og en uomgængelig del af arbejdet med at oprette et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i hele EU.

Rådet bemærker i den forbindelse, at det europæiske kriminalpræventive netværk spiller en vigtig rolle i den videre udvikling og gennemførelse på EU-plan af de kriminalitetsforebyggelsesaspekter, som blev vedtaget i Rådets afgørelse af 28. maj 2001.

Rådet tilslutter sig evalueringsrapportens hovedkonklusioner, idet Rådet anerkender, at der er behov for at se nærmere på spørgsmålet om finansieringen af netværkets aktiviteter og netværkets fremtidige struktur.

På denne baggrund opfordres det nuværende og kommende formandskab til at foreslå ændringer af Rådets afgørelse af 28. maj 2001, bl.a. for så vidt angår prioriteringen af de spørgsmål, som netværket skal behandle, og finansieringen af netværket.

3. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet har ikke været hørt i sagen.

4. Høring

Der er ikke foretaget høring i anledning af sagen.

5. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde

Evalueringsrapporten har været drøftet på et møde i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 2. november 2004.

6. Subsidiaritetsprincippet

Subsidiaritetsprincippet ses ikke at have betydning for sagen.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Evalueringsrapporten og udkastet til Rådets konklusioner har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

8. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg

Evalueringsrapporten har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg.

Dagsordenspunkt 15: Rådskonklusioner vedrørende det europæiske kriminalpræventive netværk – årsrapport for 2003

Nyt notat.

1. Baggrund

Det europæiske kriminalpræventive netværk (EUCPN) blev oprettet ved Rådets afgørelse af 28. maj 2001. Netværket, der består af kontaktpunkter udpeget af medlemsstaterne, skal ifølge rådsafgørelsen bidrage til udviklingen af initiativer med henblik på kriminalitetsforebyggelse på EU-plan og støtte kriminalpræventive aktiviteter på lokalt og nationalt niveau. Det er i den forbindelse forudsat, at netværket især skal beskæftige sig med ungdoms- og bykriminalitet samt narkotikarelateret kriminalitet.

Netværkets opgave er bl.a. at indsamle og analysere oplysninger om eksisterende kriminalpræventive tiltag, at evaluere disse og analysere bedste praksis samt indsamle og analysere eksisterende oplysninger om kriminalitet og kriminalitetsudviklingen i medlemsstaterne.

Ifølge rådsafgørelsens artikel 3, stk. 2, litra h, skal netværket hvert år orientere Rådet om sine aktiviteter og angive, hvilke områder i dets arbejdsprogram der skal prioriteres i det kommende år.

Årsrapporten for 2003 forventes forelagt Rådet (retlige og indre anliggender) på dets møde den 19. november 2004 med henblik på, at Rådet godkender rapporten og sender den til Europa-Parlamentet. Endvidere forventes det, at Rådet vedtager en række konklusioner i anledning af årsrapporten.

2. Indhold

Årsrapporten for 2003 indeholder en oversigt over netværkets institutionelle og organisatoriske forhold og beskriver de aktiviteter og initiativer, som er gennemført i 2003.

Rapporten peger på en række lovende udviklinger vedrørende EU's politik for kriminalitetsforebyggelse og konstaterer, at netværket gennem sin tværfaglige struktur har bidraget effektivt til udviklingen af forskellige kriminalpræventive aspekter på EU-plan.

Samtidig bemærker rapporten – i lyset af den netop udarbejdede evalueringsrapport for 2001-2004 – at der er behov for en grundig gennemgang og revision af netværkets institutionelle rammer med henblik på at klarlægge netværkets arbejdsopgaver og styrke dets rolle på det kriminalpræventive område.

I udkastet til rådskonklusioner hilser Rådet årsrapporten velkommen og godkender dens indhold. I udkastet henvises der i øvrigt til Rådets konklusioner om evalueringsrapporten vedrørende det europæiske kriminalpræventive netværk for 2001-2004.

3. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet har ikke været hørt i sagen, men det følger af artikel 3, stk. 2, litra h, i rådsafgørelsen af 28. maj 2001, at årsrapporten skal oversendes til Europa-Parlamentet til orientering efter Rådets godkendelse.

4. Høring

Der er ikke foretaget høring i anledning af sagen.

5. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde

Sagen har været drøftet på et møde i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 2. november 2004.

6. Subsidiaritetsprincippet

Subsidiaritetsprincippet ses ikke at have betydning for sagen.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Netværkets årsrapport og udkastet til Rådets konklusioner har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

8. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg.

Dagsordenspunkt 16: Rådskonklusioner vedrørende et nyt program for Schengen-evalueringer

Nyt notat.

1. Baggrund

På rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) og mødet i Det Blandede Udvalg den 28. - 29. maj 2001 blev der opnået enighed om en handlingsplan for den løbende evaluering af Schengen-reglernes gennemførelse og anvendelse.

I handlingsplanen lægges der op til en evaluering af Schengen-reglernes anvendelse i de nuværende Schengen-lande med henblik på en analyse af den praktiske gennemførelse af Schengen-reglerne. På baggrund af evalueringsresultaterne vil der blive udarbejdet kataloger med henstillinger og oversigter over den bedste praksis inden for udvalgte områder af Schengen-samarbejdet. Disse kataloger vil ligeledes kunne anvendes i forbindelse med kandidatlandenes forberedende arbejde med henblik på de pågældende landes gennemførelse og anvendelse af Schengen-reglerne.

Ifølge handlingsplanen skal der inden 2005 gennemføres landespecifikke evalueringer af Fran-krig, Belgien, Holland, Luxembourg, Spanien, Portugal, Østrig og Italien. Disse landespecifikke evalueringer vil omfatte samtlige områder inden for Schengen-reglerne.

Med henblik på at få vedtaget et flerårigt nyt program for Schengen-evalueringer med virkning fra 1. januar 2005 forventes det nederlandske formandskab i forbindelse med rådsmødet (retlige og indre anliggender) og mødet i Det Blandede Udvalg på ministerniveau med deltagelse af Norge og Island den 19. november 2004 at forelægge et udkast til rådskonklusioner om et nyt program for Schengen-evalueringer med henblik på vedtagelse heraf.

2. Indhold

Det fremgår af udkastet til rådskonklusioner, at rådsarbejdsgruppen vedrørende Schengen-evaluering skal fortsætte med evalueringerne af Storbritannien og Irland.

Rådsarbejdsgruppen skal i 2005 indlede en evaluering af de lande (de nordiske lande og Grækenland), der ikke er blevet evalueret siden deres indtræden i Schengen-samarbejdet. Desuden skabes der mulighed for, at de nuværende fuldstændige lan-

deevalueringer kan erstattes med tematiske evalueringer i de lande, der allerede anvender Schengen-reglerne, efter et program, der skal vedtages senere af Rådet. Disse tematiske evalueringer skal bl.a. udføres på baggrund af rapporter fra tidligere evalueringer og opfølgningen på disse.

For så vidt angår Schengen-evaluering af de nye medlemslande henviser udkastet til rådskonklusioner til det kommende nye flerårige arbejdsprogram for retlige og indre anliggender ("Haager-programmet"), der forventes vedtaget af Det Europæiske Råd den 4. - 5. november 2004. Haager-programmet forventes at indeholde en opfordring til, at Rådet, Kommissionen og medlemslandene tager alle nødvendige forholdsregler med henblik på at fjerne grænsekontrollen ved de indre grænser så hurtigt som muligt, forudsat at alle betingelser for anvendelse af Schengen-reglerne er opfyldt og efter at anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) er blevet taget i brug i 2007. Med henblik på at nå dette mål skal evalueringen af gennemførelsen af de dele af Schengen-reglerne, der ikke vedrører SIS II, begynde i første halvdel af 2006.

På baggrund af Det Europæiske Råds beslutning følger det af udkastet til rådskonklusioner, at rådsarbejdsgruppen skal organisere sine evalueringer i faser med henblik på de nye landes fulde indtræden i Schengen-samarbejdet. Evalueringer af områder af mere general karakter skal gennemføres, når det pågældende nye medlemsland meddeler at være klar til evaluering. Den afsluttende evaluering af SIS II, grænseposter og konsulater skal foretages, så snart den nødvendige infrastruktur er klar til at blive taget i brug. Rådsarbejdsgruppen pålægges at rapportere til Rådet om, hvorledes evalueringerne i flere faser forventes gennemført.

Evalueringen af Schweiz skal foretages, når aftalen om Schweiz' deltagelse i Schengen-samarbejdet er trådt i kraft, og når SIS II kan tages i brug i forhold til Schweiz. I forhold til Schweiz skal man anvende den fremgangsmåde, der blev anvendt i forbindelse med aftalen om Norge og Islands deltagelse i Schengen-samarbejdet.

3. Europa-Parlamentet

Sagen har ikke været forelagt Europa-Parlamentet til udtalelse.

4. Høring

Der er ikke foretaget høring i anledning af sagen.

5. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde

Sagen har været drøftet på et møde i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 2. november 2004.

6. Subsidiaritetsprincippet

Subsidiaritetsprincippet ses ikke at have betydning for sagen.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Rådskonklusionerne om det nye program for Schengen-evalueringer har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Udgifter forbundet med en evaluering af Danmark i 2005 eller 2006 må forventes at kunne afholdes inden for de eksisterende bevillingsmæssige rammer.

8. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg.

Dagsordenspunkt 17: Budget for SISNET i 2005

Nyt notat.

1. Baggrund

I forbindelse med Amsterdam-traktatens ikrafttræden den 1. maj 1999 blev Schengen-reglerne integreret i Den Europæiske Union, idet bestemmelserne vedrørende Schengen-informationssystemet (SIS) fik retsgrundlag i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU).

Bestemmelserne vedrørende Schengen-informationssystemet (SIS) findes i Schengen-konventionens afsnit IV (artikel 92-119). Schengen-informationssystemet består af en national del i hvert medlemsland (N.SIS) og en central teknisk støttefunktion (C.SIS), som er beliggende i Strasbourg.

SISNET er et kommunikationsnetværk, der anvendes dels til kommunikation mellem den centrale tekniske støttefunktion (C.SIS) og de nationale dele af Schengen-informationssystemet (N.SIS), dels til udveksling af supplerende oplysninger mellem Schengen-landene i forhold til de oplysninger, der er indeholdt i Schengen-informationssystemet. SISNET blev taget i brug den 26. juli 2001 og har ved samme lejlighed afløst Sirene-nettet (fase II).

Rådets Vicegeneralsekretær er ved Rådets afgørelse af 17. december 1999 blevet bemyndiget til at indgå kontrakterne vedrørende SISNET på vegne af Schengen-landene. Udgifterne afholdes af Schengen-landene og ikke over Fællesskabets budget.

Endvidere vedtog Rådet den 27. marts 2000 en finansforordning for SISNET, der senere er ændret ved Rådets afgørelser af 23. oktober 2000 og 27. februar 2003. Finansforordningen indeholder specifikke regler for opstilling og gennemførelse af det budget, der er nødvendigt for at dække udgifter, der opstår i forbindelse med indgåelsen af kontrakterne vedrørende SISNET, opfyldelse af forpligtelserne i henhold til disse kontrakter efter indgåelsen, Schengen-landenes finansielle bidrag samt regnskabsaflæggelse og revision af regnskaberne.

Det følger af finansforordningen for SISNET artikel 26, at Danmarks bidrag til SISNET skal beregnes hvert år på grundlag af den andel, som Danmarks momsindtægt udgør af De Europæiske Fællesskabers samlede momsindtægter i det foregående regnskabsår. Danmark bidrager med ca. 2 procent af det samlede budget.

Forslaget til budgettet for SISNET i 2005 forventes forelagt med henblik på vedtagelse på rådsmødet (retlige og indre anliggender) samt mødet i Det Blandede Udvalg på ministerniveau med deltagelse af Norge og Island den 19. november 2004.

2. Indhold

Budgetforslaget vedrørende SISNET for 2005 er på i alt 2.182.000 euro (svarende til ca. 16.212.260 dkr.).

Budgetforslaget for 2005 er højere end det tilsvarende budget for 2004, der var på 2.038.500 euro (svarende til ca. 15.288.750 dkr.). Forøgelsen skyldes mindre stigninger på en række budgetposter, herunder netværksservice.

Danmarks bidrag til budgettet for SISNET for 2005 vil udgøre ca. 324.245 dkr.

3. Europa-Parlamentet

Sagen har ikke været forelagt Europa-Parlamentet til udtalelse.

4. Høring

Der er ikke foretaget høring i anledning af sagen.

5. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde

Sagen har været drøftet på et møde i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 4. november 2004.

6. Subsidiaritetsprincippet

Subsidiaritetsprincippet ses ikke at have betydning for sagen.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Det danske bidrag til etablering og drift af SISNET betales af Rigspolicefen og Integrationsministeriet, og udgifterne hertil afholdes inden for de bevillingsmæssige rammer.

Budgetforslaget har ikke lovgivningsmæssige konsekvenser.

8. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg.